

De ujjongjanak
és örvendezzenek,
akik igazamat óhajtják,
és mondják szüntelen:
„Magasztaltassék az Úr,
aki szolgájának
békeességét akarja!”
Zsolt 35,27

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Ingyenes melléklet • Mértékadó
Kultúra, műsorújság

LXXIX. évf. 29. • (3907.)
2023. július 16. • Ára 360 Ft



Fotó: Lambert Attila

A remény hangjai

Homa Ildikó SSS nővér
a Szociális Testvérek Társasága
romániai kerületének történetéről

Hotel üzemeltetése, Márton Áron püspök háztartásának vezetése, börtönök, bombatámadás, a működés betiltása, a kék fátyol szürkévé fakítása, lelkigyakorlat kirándulásnak álcázva – megannyi érdekesség a Szociális Testvérek Társasága romániai kerületének történetéből. A rend fennállásának századik évfordulója alkalmából Homa Ildikóval, a kerület elöljárójával beszélgettünk, aki Kolozsvárról érkezett Budapestre.

– Mely településeken élnek az erdélyi kerülethez tartozó testvérek? Hányan vannak most?

– Valójában romániai kerület a helyes elnevezés, hiszen nemcsak magyar, hanem román testvéreink is vannak, és a történelem folyamán nemcsak Erdélyben, hanem Románia-szerte jelen volt a társaság. Most Csíkszeredában és Kolozsváron élünk és dolgozunk, illetve van egy román anyanyelvű csángó testvérünk Szabófalván. Tizenhatan vagyunk, ketten közülünk románok. Nagy örömünk, hogy van egy novíciánk és egy jelentkezőnk is.

– Hogyan indult Romániában a Szociális Testvérek Társasága?

– A társaság 1923-as alapítása előtt Slachta Margit bejárta egész Romániát, még Bukarestben is megfordult. Létrehozta a szociális missziós fiókszervezeteket, megszervezte a szociális munkát a háború utáni viszonyok között, de úgy látta, hogy nővérekre is szükség van. Emiatt 1921-ben Farkas Edithel Temesvárra küldte Ikrich Augustza és Csiszár Blanka missziós nővéreket, akik novemberben egy kis kofferrel meg is érkeztek.

(Folytatás az 5. oldalon)

Ferenc pápa is elítélte
a stockholmi Korán-égetést
2. oldal



Cél, kapcsolat, közösség
Püspöki szentmise
a Máriagyúdi Ifjúsági Találkozón
8. oldal



Fogyatékosotthonból
olimpiai dobogóra
12. oldal



Az üdvös kijózanodásért

Teremtésvédelmi nyári egyetem a Szent II. János Pál Pápa
Kutatóközpont szervezésében

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpont Teremtésvédelmi Kutatóintézete első alkalommal szervezte meg július 2. és 7. között a Kárpát-medencei Teremtésvédelmi Nyári Egyetemet.

A hagyományteremtő szándékkal elindított, széles körben meghirdetett, teremtésvédelmi témákról szóló nyári szabadegetemre minden Kárpát-medencei magyar felsőoktatási intézményből érkezhettek résztvevők. Szilvácsku Zsolttól, a program moderátorától

megtudtuk, a már első alkalommal is sokszínű programsorozatot kibővítve a szervezők jövőre további fejlesztéseket – angol nyelvű előadásokat és műhelyfoglalkozásokat – is terveznek.

(Folytatás a 7. oldalon)



Sarlós Boldogasszony ünnepén a mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhelyen gyűltek össze az ország minden részéből érkezett roma közösségek. Július 8-án Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke mutatott be szentmisét a cigánypasztorációért felelős Boldog Ceferino Intézet által szervezett 15. roma zarándoklaton.

Hagyománnyá vált, hogy az ország roma közösségei évről évre találkoztak egymásnak Mátraverebély-Szentkúton. Érkeznek a buszok, énekelve vonulnak be a zarándokok: felnőttek, sok-sok gyerek, idősek, fiatalok, kamaszok, apróságok. Orosz Lóránt OFM, a kegyhely igazgatója fogadja az érkezőket. Boldog Ceferinóról tanít: „Megéri segíteni” – hozza fel Ceferino példáját, aki egy vért köhögő ember segítségére

Az irgalmas szeretet által formálva

15. roma zarándoklat Mátraverebély-Szentkúton



volt, akiről később kiderült: a városka polgármesterének testvére. „Isten megjutalmazza az irgalmas cselekedetet; van, hogy azonnal, van, hogy később” – buzdított a szerzetes. „Kívánom Isten bőséges áldását, hogy a zarándoklat hozzon gyümölcsöt mindannyiuk életébe” – szölt a közösséghez.

A zarándokok ezután Mária köszöntésére énekszóval a kegyeszobor elé seregltek. Mihály Gusztáv akolitus vezetésével énekeltek a szatóki gyerekek, a Teréz anya nővérei vezette csoport Üdvözléggel köszöntötte Máriát, egy borsodi csoport pedig csendes imával készült a szentmisére. Közben szelfik, csoportképek készülnek. Kilépve a templomból a gyerekek egy része a számukra szervezett kézműves foglalkozásra igyekszik, a felnőttek a kegyoltár előtt hallgatják a tanúságtévkét. Éppen Oláh Borbála beszél.

(Folytatás a 3. oldalon)

ISSN 0133-1205



9 770133 120548

2 3 0 2 9



Készen kell állnunk életünket adni Istenért

Április 19-én a Szentatya folytatta az evangelizáció iránti szenvedélyéről és a hívők apostoli buzgóságáról szóló katekézissorozatát. Beszédében a vértanúk tündöklő tanúságtételére irányította a figyelmet. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását adjuk közre.



Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Az evangelizációról és az apostoli buzgóságról szóló katekéziseinkben, miután átgondoltuk Szent Pálnak, az apostoli buzgóság igazi „bajnokának” tanúságtételét, ma nem egyetlen személyt veszünk szemügyre, hanem a vértanúk seregére irányul figyelmünk, azokra a férfiakra és nőkre minden korból, nyelvből és nemzetből, akik életüket adták Krisztusért, akik vérüket ontották Krisztus megváltásáért. Az apostolok nemzedéke után ők voltak az evangélium voltaképpeni „tanúi”. A mártírok: az első vértanú Szent István diakónus volt, akit Jeruzsálem falain kívül köveztek halálra. A „mártíromság” a görög martúria szóból származik, mely pontosan tanúsokdást, tanúságtételt jelent. A mártír tanúságtétel, olyan ember, aki akár vérenek ontását is vállalja annak érdekében, hogy tanúságot tegyen. A mártír szót azonban az Egyházban elég korán már csak azokra használták, akik vérük ontásával tesznek tanúságot. Vagyis a mártír szó eleinte a mindennapos tanúságtételt jelölte, később pedig csak azokra használták, akik életüket is feláldozták.

A vértanúkra azonban nem úgy kell tekinteni, mint „hősökre”, akik egyénileg cselekedtek. Ők nem sivatagban kihajító virágok, hanem az Úr szőlőkertjének, azaz az Egyháznak érett, ízletes gyümölcsei. Különösen azokat a keresztényeket, akik állhatatosan részt vettek az eucharisztia ünneplésében, a Lélek arra vezette,

hogy életüket ennek a szeretetnek a misztériumára alapozzák: vagyis arra a tényre, hogy az Úr Jézus az életét adta értük, és ezért ők is odaadhatják és oda kell adniuk életüket érte és testvéreikért. Ez a csodálatos nagylelkűség a keresztény tanúságtétel útja. Szent Ágoston gyakran hangsúlyozza a hálának és az ingyenes viszonzásnak ezt a dinamikáját. Itt van például, amit Szent Lőrinc ünnepén prédikált: „Szent Lőrinc a római egyház diakónusa volt. Krisztus vérenek szolgája volt ott, és Krisztus nevéért ontotta vérét ott. A boldog János apostol világosan kifejtette az Úr vacsorájának titkát, amikor azt mondta: „Amint Krisztus életét adta értünk, úgy nekünk is életünket kell adnunk testvéreinkért” (1Jn 3,16). Testvéreim, Lőrinc megértette mindezt. Megértette és meg is valósította. Valóban viszonozta azt, amit erről az asztalról kapott. Szerette Krisztust életében, utánozta őt halálában” (304. beszéd, 14; PL 38,1395–1397). Így magyarázta Szent Ágoston a vértanúkat irányító lelki dinamizmust. Ezekkel a sza-

vakkal: a mártírok szeretik Krisztust életében, és utánozzák őt halálában.

Ma, kedves testvéreim, emlékezzünk meg mindazokról a vértanúkról, akik az Egyház életét kísérték! Ők, mint már sokszor mondtam, napjainkban sokkal többen vannak, mint az első századokban. Ma sok vértanú van az Egyházban, nagyon sok, mert a keresztény hit megvallásáért kitesztik őket a társadalomból, vagy börtönbe vetik őket... Sokan vannak. A II. Vatikáni Zsinat emlékeztet bennünket arra, hogy „a vértanúságot – mellyel a tanítvány hasonlónak válik a Mesterhez, aki a világ üdvösségéért szabadon fogadta a halált, és a vérontásban olyan lesz, mint ő – az Egyház a legnagyobb ajándékának és a szeretet legnagyobb bizonyítékának tartja” (*Lumen gentium*, 42). A vértanú – Jézust utánozva és az ő kegyelmével – az igehirdetést elutasítók erőszakosságát a szeretet legfőbb alkalmává tesszük, mely a saját hőhírjeiknek való megbocsátásáig megy. Érdekes ez: a vértanú mindig megbocsátanak kivégzőiknek. István, az első vértanú

imádkozva halt meg: „Uram, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” A vértanú imádkoznak hőhírjeikért.

Bár csak keveseknek kell vállalniuk a vértanúságot, „mindenkinek készen kell lennie arra, hogy megvallja Krisztust az emberek előtt, s őt az Egyház történelméből soha nem hiányzó üldözések közepette kövesse a keresztúton” (uo., 42). De vajon ezek az üldözések már a múlthoz tartanak? Nem, nem: ma is zajlanak! Ma is vannak keresztényüldözések a világban, sok, nagyon sok keresztényt üldöznek! Ma több vértanú van, mint az első időkben!

A vértanúk megmutatják nekünk, hogy minden keresztény meghívást kapott arra, hogy tanúságot tegyen életével – még ha nem is kell vérét ontania –, elajándékozva önmagát Istennek és testvéreinek, Jézust utánozva.

Befejezésül szeretnék emlékeztetni a keresztények tanúságtételére a világ minden szögletében. Gondolok például Jemenre, egy olyan országra, mely hosszú évek óta egy ször-

nyú, nem emlegetett háború sebeit hordozza. Ez a háború sok halálos áldozatot követelt, és ma is sok embernek okoz szenvedést, különösen a gyermekeknek. Ezen a földön voltak a hitnek olyan tündöklő tanúságtételei, mint a Szeretet Misszionáriusai nővéreké, akik életüket adták. Ezek a nővérek ma is jelen vannak Jemenben, ahol segítséget nyújtanak idősebb betegeknek és fogyatékkal élőknek. Néhányan vértanúhalált szenvedtek, de a többiek folytatják, kockáztatják az életüket, és kitartanak. Mindenkit szívesen látnak, bármilyen vallású legyen is, mert a szeretet és a testvériség nem ismer határokat. 1998 júliusában Aletta nővért, Zelia nővért és Michael nővért, akik miséről tartottak hazafelé, egy fanatikus megölte, mert keresztények voltak. Nem sokkal a ma is tartó konfliktus kezdete után, 2016 márciusában, Anselm nővért, Marguerite nővért, Reginette nővért és Judith nővért megölték, néhány világi emberrel együtt, akik segítették őket a legelesettebbek körében végzett szeretetszolgálatukban. Ők korunk mártírjai. A meggyilkolt világiak között a keresztények mellett voltak a nővérekkel együtt dolgozó muszlimok is. Megrendítő látni, hogy a vértanúság képes összekapcsolni különböző vallású embereket. Sosem szabad ölni Isten nevében, mert számára mindannyian testvérek és nővérek vagyunk. De együtt életünket adhatjuk másokért.

Imádkozunk hát azért, hogy a megpróbáltatások idején is fáradhatatlanul tanúságot tudjunk tenni az evangéliumról! Az összes szent vértanú legyen a népek közötti béke és kiengesztelődés magva egy emberibb és testvériesebb világért, miközben várjuk a mennyek országának teljes kinyilvánulását, amikor Isten lesz minden mindenben (vö. 1Kor 15,28).

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Ferenc pápa is elítélte a stockholmi Korán-égetést

Június 28-án egy iraki születésű svéd állampolgár lapokat tépett ki a Koránból, és elégette őket a svéd főváros, Stockholm nagymecsetje előtt. A férfit etnikai és faji gyűlölet vádjával letartóztatták. A Korán-égetést Ferenc pápa, valamint a Svéd Egyházak Tanácsa is elítélte.

Az Egyesült Arab Emírségben megjelenő *Al-Itihád* című napilap július 3-án tette közzé a Ferenc pápával készített interjút, amelyben a Szentatya úgy fogalmazott: „Fel vagyok háborodva és undorítottak érzem ezeket a cselekedeteket.” A napilapja főszerkesztője, Hamad Al-Kaabi által készített interjúban a Szentatya rámutatott: „Bármilyen könyvet, amelyet szentnek tartanak, tiszteletben kell tartani a híveik iránti tiszteletből, és a véleménynyilvánítás szabadságát soha nem szabad ürügyként felhasználni mások megvetésére. Ennek megengedését el kell utasítani és el kell ítélni.”

Az interjúban a pápa felidézte a 2019-ben Abu-Dzabiban tett látogatását, és hangsúlyozza az ott aláírt, emberi testvériségről szóló dokumentum fontosságát. Elismerését fejezte ki az Egyesült Arab Emírségek és Mohamed bin Zájid sejk elkötelezettségéért a testvériség, a béke és a tolerancia terjesztése iránt. Azt kérte,

hogy a felnőttek ne engedjék, hogy a fiatalok hamis ábrándok és a civilizációk összezapásának prédájává váljanak: „Véleményem szerint az egyetlen módja annak, hogy megvédjük a fiatalokat a negatív üzenetektől, a hamis és kitalált hírektől, valamint a materializmus, a gyűlölet és az előítéletek kísértéseitől, az, hogy nem hagyjuk őket magukra, hanem megadjuk nekik a szükséges eszközöket a megküzdéshez mindezzel, vagyis a szabadságot, a megkülönböztetés képességét és a felelősséget” – nyilatkozta a pápa.

A szabadság az, ami megkülönbözteti az embert más teremtményektől. Isten szabadnak teremtett minket, azt a szabadságot is megadta, hogy elutasítsuk őt – fejtette ki az interjúban Ferenc pápa, hangsúlyozva, hogy a gondolat és a véleménynyilvánítás szabadsága elengedhetetlenül szükséges a fiatalok számára a fejlődésben és a tanulásban. A fiatalokat nem szabad olyan

gyermekként kezelni, aki képtelen választani és döntéseket hozni; a fiatalok képviselik a jelent, és a beléjük való befektetés a folytonosság biztosítása. A pápa emlékeztetett arra, hogy mindig az arany szabályt kell követni: „Azt tedd másokkal, amit szeretnél, hogy veled is tegyenek!”

Válaszolva az emberi testvériségről szóló dokumentummal kapcsolatos kérdésre, a pápa elmondta, hogy annak egy-egy példányát mindig átadja a Vatikánban fogadott küldötteknek, mert úgy gondolja, hogy ez egy fontos szöveg nemcsak a vallások közötti párbeszéd, hanem minden egyes ember békés együttélése szempontjából is. „Vagy a testvériség, vagy az ellenségeskedés civilizációja fog megvalósulni: vagy közösen építjük a jövőt, vagy nem lesz jövő.”

„A vallásközi együttműködés jövőjének alapja a kölcsönösség, a másik iránti tisztelet és az igazság elve” – nyilatkozta Ferenc pápa, majd hozzátette: „A mi feladatunk, hogy a vallásos érzületet együttműködéssé, testvériséggé, konkrét jó cselekedetké alakítsuk át. Ma béketerem-

tőkre van szükségünk, nem fegyvergyártókra; a béke építőire, nem konfliktusok szítóira; tűzoltókra van szükségünk, nem gyújtogatókra; a megbékélés pártfogóira, nem pedig pusztítással fenyegető emberekre.”

A pápa az ebbe az irányba mutató konkrét kötelezettségvállalásokról szólva, bátorítva a dokumentum közzététele után elindított karitatív kezdeményezéseket, így fogalmazott: „Könnyű beszélni a testvériségről, de a testvériség igazi mércéje az, amit konkrétan teszünk, hogy segítsük, támogatassuk, felkaroljuk és befogadjuk fivéreinket és nővéreinket az emberiségben. Minden jónak természeténél fogva mindenkihez szólnia kell, megkülönböztetés nélkül. Ha csak azokkal teszünk jót, akik úgy gondolkodnak vagy hisznek, mint én, akkor a jó képesség, mert a jó nem ismer megkülönböztetést vagy kirekesztést.”

A stockholmi Korán-égetés több muszlim országban tiltakozássorozatot indított el. Július 2-án, vasárnap a tüntetők Pakisztán legnagyobb városában, Karacsiban a sajtóklub

előtt gyűltek össze, és felszólították a Külügyminisztériumot, hogy rendelje be a svéd nagykövetet, és hivatalosan tiltakozzon az eset kapcsán.

Több pakisztáni katolikus egyházi vezető védelmet kért a hatóságoktól a Lashkar-e-Jhangvi (a jhangvi hadsereg) terrorista csoport fenyegető reakciói miatt. A szervezet bosszúra szólított fel keresztények elleni öngyilkos merényletek által, és üzenetükben úgy fogalmaztak, hogy Pakisztánt „pokollá tesszik a kereszténység számára”.

A katolikus püspöki konferencia ügyvezető igazgatója, Naeem Yousaf Gill elmondta, hogy a pakisztáni egyház elítéli a Korán megszenteltetését Svédországban. „Vallási kisebbségként testvériségben és békében élünk, és mindig is támogattuk a többséget. Nem tudjuk elképzelni, hogy megsértsük az érzékeny törvényeket” – nyomatékosította.

Július 3-án Kalid Rasid Aszi atya, a Vallásközi Párbeszéd és Ökumenizmus Bizottságának fajszalábi egyházmegyéi igazgatója találkozott a rendőrség képviselőivel Fajszalábad Madina városnegyedében, ahol közel négye-

zer keresztény él. Arra kérte az egyházmegye valamennyi papját, hogy a plébániák, kólostorok, iskolák és egyéb intézmények biztonsága érdekében lépjenek kapcsolatba a helyi rendőrséggel.

Kalid Rasid Aszi a Union of Catholic Asian News (UCAN) hírügynökségnek elmondta, hogy a Korán-égetésnek véget kell vetni: Embereként mindannyiunknak tisztelnünk kell a szent könyveket, és törekednünk kell a béke és a harmónia kultúrájára.”

Emlékeztetett a 2009-es keresztényellenes hullámra Pandszáb tartományban, mely során a Lashkar-e-Jhangvi csoport hívei keresztény otthonokat támadtak meg, és tíz katolikus halt meg, miután azt állították róluk, hogy a Korán egy példányát megszentelteték. A gyakran nyugati ügynökök tekintett pakisztáni keresztények számos terrortámadás célpontjai voltak Pakisztánban a szomszédos Afganisztán 2001-es amerikai inváziója, majd *A muszlimok ártatlansága* című iszlámmellenes film 2012-es bemutatója után.

Forrás: Vatikáni Rádió

Az irgalmas szeretet által formálva

15. roma zarándoklat Mátraverebély-Szentkúton

(Folytatás az 1. oldalról)

Karancsságról érkezett, szerteágazó módon kapcsolódik a helyi egyház életébe: lelkipásztori munkatárs, a Szent Ferenc Szegényei Alapítvány munkatársa, a karitászcsoport vezetője. Mindehhez a munkához Isten jelenlétéből nyeri az erőt. Dicsőítés következik, egy Esztergomból érkezett kórus segíti a szentmisére való készületet. Majd Kerezsi János tanúságtétele következik. A kántorjános parókus tíz év szolgálata tapasztalatairól beszél, a cigányság és a magyarság egymáshoz való közeledéséről.

Az országosan fontos eseményre mintegy 30 településről érkeztek a zarándokok. A Boldog Ceferino Intézet (BCI) által kezdeményezett és az MKPK által támogatott zarándoklat egy azon lépések közül, amelyek célja az integráció, a kölcsönös be- és elfogadás – mondja Bángi-Magyar Anna, a BCI szakmai vezetője. „Ötszázán regisztráltak a zarándoklatra. A szentkúti búcsú középpontjában a lelki élet megerősítése áll. A résztvevők többsége olyan vallásukat gyakorló közösség tagja, akik rendszeres látogatói a roma zarándoklatoknak, legyen szó Máriaopcsról vagy Csátkáról.”

Hosszú sorban vonul be a menet a szentmisére. A szentmise főcelebránsa és szónoka



Veres András püspök. Nagy számban vannak római és görögkatolikus paptestvérek, akik közösségeikkel érkeztek a szentmisére.

Lakatos Péter, az MKPK országos cigánypasztorációs referense is szólt a zarándoklatról, így köszöntve őket: „Taves baxtalo!” – azaz „Legyél szerencsés!” „Ez a szerencse az Isten általi áldottságot, gondviselés kegyelmét kívánja az embernek. Kérjük ma is Isten áldását, hogy a szentmise megerősítő kegyelmeivel folytassuk a munkánkat, utunkat, melynek célja, hogy elérjük a mennyországot” – fogalmazott.

„Örömmel vagyok ma itt. Minden adott, hogy lelkünket kitarva Isten ajándékait be tudjuk fogadni. Akkor vagyunk méltók, ha megtisztult szívvel veszünk részt ebben az áldozatban” – mondta a

szentmise kezdetén Veres András püspök.

Homíliája az evangéliumban elhangzott a példabeszéd magyarázata. Miért nem tesszünk régi ruhára új foltot? Szétszakítanánk egy új ruhát a régi javítása miatt? Vajon kibírná a régi tömlő – Jézus korában állatbőrből készült tömlőkben tárolták a bort – az újbor pezsgő erjedését? Az új, a jézusi tanítás másfajta gondolkodást, másfajta életvitelt igényel. Jézus nem azért jött, hogy így-úgy javítsa a régi tanítást, hanem hogy beteljesítse azt – mutatott rá Veres András.

A régi tanítást nagyban meghatározták az emberi elképzelések, s ezeket Istentől származónak tekintették. Az emberek bárhol, bármikor is éltek, mindig Istenre figyelő teremtmények voltak, mindig sejtettek valamit Isten létéről.

Ezért van ennyi vallás. Majd Isten elkezdett prófétákat küldeni, hogy általuk ismeresse meg magát az emberekkel, hogy azok ne csak saját elképzelésük alapján alkossanak képet róla. Végül elküldte Jézust, hogy valóban megmutassa magát általa.

Az Evangélium ad számunkra teljes és valódi képet Istenről, s akkor vagyunk Jézus követői, ha az Evangélium közvetítette igaz tanítás alapján élünk. Ezt örzi féltve az Egyház, és segíti az embert a vallásos-

ság helyes megélésében. Az Isten így megismerő ember mindenét eladja ezért a kincsért, új emberré válik, isten-gyermekké.

Ez nem könnyű, hiszen ez az új vallásosság – mint az újbor a régi tömlőt – szétveti a korábbi: a szemet szemért elv helyett az ellenségszeretet, az irgalmasságot hirdeti.

fogadása, és annak megélése, hogy Isten mindenkit egyformán szeret, hogy a kirekesztés okozta sebek gyógyulásának tere az Egyház, így az egyes kegyhelyek – fogalmazott Bángi-Magyar Anna, a BCI szakmai vezetője a zarándoklat kapcsán.

A magyarországi roma zarándokhelyek a Szűzanyához

nek eszkoze, ugyanakkor a közösségi találkozás lehetősége is. A kegyhely támogatásával alakítanak ki számukra táborhelyeket, ma is kedvelt ugyanis, hogy több napra lakókocsikkal, sátrakkal kitelepülnek, s úgy vesznek részt az egyes szertartásokon.

Balázs József atya Mezőszemeréről és Borsodszirákról hozta el a közösséget. Az atya szolgálati helye, Matyó föld viseletében ül a hívei között. Fején kalap, mely a cigánysággal való összetartozás kifejezése számára. „A cigány ember számára a kalap a férfiaság, erő, komolyság, összetartozás jelképe. Amikor kalapban lépnek oda az emberekhez, az érzik, közjük tartozom, s ez megnyit kapukat – számol be tapasztalatairól. – A cigány ember számára a legfontosabb a jövő, hogy milyen sors vár a cigányságra itt a földi életben és a túlvilágon; így kapcsolódhatnak velük Istenhez.

A cigány ember sikerorientált. Az oktatás nem az a terület, ahol számukra babér te-



Ez az irgalmas szeretet Jézus tanításának legfontosabb üzenete és egyben az újszerűség is. Ez a szeretet átforgalmazza az emberek szívét, megváltoztatja az emberek együttlését.

Végül a püspök Mária otthonában kiemelten szólt a nőkhez is, hangsúlyozva, milyen meghatározó szerepük van gyermekeik, unokáik életében a hit átadásában. „Imádkozzunk azért, hogy ezt az Istentől kapott küldetést be tudják tölteni, hiszen ez gyermekük boldogulásának útja. Élünk tehát az új tanítás szerint, s tegyük ezt teljes odaadással, hogy földi és örök boldogság származzék belőle!” – buzdított Veres András.

A nap további részében színpadi műsorok következtek: bemutatkozott a hernádvecsei gyerektáncscsoport, a borsodsziráki, a rimóci csoport, valamint a Ceferino-ház gyermekei nevet viselő csoport.

A szervező Boldog Ceferino Intézet hitvallása szerint a legnagyobb érték egymás el-

kapcsolódnak, a helyszínek máriás, imádságos légköre erősíti a Szűzanyához való kötődést, támogatásának és pártfogásának megélését a min-



dennapokban is. A Mária-tisztelet segíti az Egyház közösségéhez való kapcsolódást – mondta a szakmai vezető.

A zarándoklás a roma kultúra meghatározó része. Orosz Lóránt OFM kegyhelyigazgató elmondta, egész évben jönnek Szentkútra zarándokok. Sokuk számára ez a személyes hit megerősítésé-

rem, ezért a jövő biztosítékát nem is a tanulásban látják. A varázseszköz a dicsőítő szó: akkor eredményesek bármiben, ha elismerjük munkájukat. Biztosítsunk számukra erősségeiket megmutató terepet, és örüljünk velük a sikernek!”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila



Minőségi időt adva egymásnak

A Szeged-Csanádi Egyházmegye családi táborát szervezett Zánkán

Negyedik alkalommal hívott a Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja a tábor-szervező Erzsébet Alapítvány együttműködő szervezeteként a területén élő családokat nyári táborozásra a Balaton északi partjára. A kikapcsolódni vágyók július első hétvégéjén (1-2.) gyűltek össze a zánkai Erzsébet Táborban, ahová mintegy 250 fő (50 család) érkezett.

A Családi Erzsébet-táborok kiemelt célja, hogy a családok minőségi időt tudjanak közösen eltölteni, és hátrahagyva az otthoni, hétköznapi problémákat, csak egymásra figyeljenek, együtt játszanak, szórakozzanak, sportoljanak, strandoljanak, pihenjenek. A sokszínű központi programkínálat (arcfestés, kézműveskedés, társasjáték, trambulín, csúszdás ugrálóvár, cirkuszi előadás, könnyű-

zenei koncert és pattogatott kukoricás mozi), illetve a CsaládKözPont saját programjai között a család minden tagja találhatott magának örömteli tevékenységet. A közös találkozási pontok – az étkezőben, a strandon és a szállás folyosóin kívül – a péntek esti közös táborkezdés, a reggeli és esti rövid imák, napindító/napzáró gondolatok, a családi-baráti strandröplabda-bajnokság és a vasárnap délelőtti gitáros mise voltak.

A kisebb gyerekek rögtön a regisztráció után birtokba vehették az ugrálóvárat, a különlegesen hajtható kerékpárokat, de kézműveskedhettek, társasjátékozhattak is. A résztvevők finom étek mellett beszélgettek, árnyas fák alatt sétáltak, a Balatonban fürödtek, továbbá a szomszédos Haditechnikai Parkot is megtekintették.

Az Animal Cannibals-koncerten a szülők újra ifjúkorukba repültek, a

gyerekek pedig jókat kacagtak rajtuk. A röplabdát nagy érdeklődés övezte: nyolc csapat mérkőzött meg a győztesnek kijáró, hűsítő jégkrémekért. A csapatok korosztályban és nemben is nagyon vegyesek voltak, de a jókedv és a sportszerűség mindegyikőjüket jellemezte.

Szombat este kötetlen beszélgetések alakultak ki, a rég nem látott ismerősökön kívül újakra is szert lehetett tenni: kapcsolódások jöttek létre és erősödtek meg. Vasárnap délelőtt egy igazi tábori hangulatú szentmisen ünnepeltek az együtt nyaralók, amit Kondé Lajos pasztorális hely-

nők mutatott be. A zenei szolgálatot a táborozó családok zenélő tagjai adták. Többen a mise után is maradtak a Balaton partján, hogy minél felfrissültebben és kapcsolataikat tovább mélyítve térhessenek onnan haza.

Forrás és fotó:
Szeged-Csanádi Egyházmegye



A BIBLIA ÜZENETE

A természet és a Lélek csírái

Róm 8,18–23

Az emberi társadalom minden korban kialakít egyfajta közös nyelvezetet. Vannak hívószavak, amelyek mindenki számára ismerősek, kívánatosnak tűnő célok, amelyek szinte benne vannak a levegőben. Jézus korában sokak szerint a szegény és a dicsőség elve uralkodott: senki nem akart „szegyenletes” életet élni, és mindenki kívánatosnak tartotta, hogy dicsőség jusson neki osztályrészüli. A világ azonban változik. A szegényt ma sokan eleve elutasítják, s ha büszkeségről még beszélünk is, dicsőséget emlegetni gyanús. Kultúránkban talán a természet vált mindenki számára elfogadható értéké. A természetért együtt vagyunk felelősek, a „természetessel” valahogy mindannyian szeretnénk összhangban lenni.

Az a rövid szakasz, amelyet vasárnap a szentleckében hallunk – Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből – különös kapcsolatot teremt a szegény és a dicsőség, illetve a természet világa között. Valójában Pál volt az, aki először képviselte egészen határozottan azt a narratívát, hogy a természet állapota az ember bűnbeesése miatt romlott meg. Ezt a történetet, a bűnbeesés következtében megbolydult, feszültté és ellentmondásossá vált világ történetét bizonyára mindannyian ismerjük. Amiről Pálnál szó van (Róm 8,18–23), az a történet másik vége, kívánatos, sóvárogva várt befejezése és célba érkezése: a teremtett világ felszabadul, és Isten fiainak dicsőségében osztozik. A világ jelen állapotát Pál szerint szenvedés, szolgaság, alávetettség, mulandóság jellemzi, de benne van a jó szinte kiirthatatlan vágya is. Az alávetettséghez Istennek is „köze van”, ő

vetette alá a világot a mulandóságnak, igaz, reményben: hogy a világ egyszer majd felszabadul. Az alávetettség és a felszabadulás között, mintegy az új világ előhírnökeként, ott áll az ember, aki bensejében a Lélek csírát hordozza, sóhajtozik, sóvárog, várja, hogy „testében”, vagyis egész lényében, kapcsolatokra nyitott énjében, megtapasztalhatta a megváltás igazságát.

Az ember része a természetnek, de különleges szereplője is: van valamelyes szabadsága abban, hogyan viszonyul a saját természetéhez. Meghalljuk a természet sóhajtását, szinte nekünk is fáj, amikor elszárad egy növény, szorongással tölt el bennünket, amikor a víz, a föld meg a levegő kozmikus körforgásában zavar támad. A természettel való kapcsolatunkban sajátosan megmutatkozik, mennyire vagyunk képesek felelősen élni és dönteni, vagy csupán pillanatnyi sikert és hasznot keresünk. Az, amit Pál „Isten fiai dicsőségének megnyilvánulásának” nevez, egyfelől kétségtelenül az idők végére vonatkozik. A visszatérő Úrral övéi is megjelennek, hirdette a zsidó hit. De másfelől benne van az is, hogy Isten fiai másként bánnak a teremtett dolgokkal: megtanultak szeretettel viselkedni önmaguk és mások iránt is. Kezükből áldással lehet a természet, Isten szeretetének jelvé.

Légy jó valakihez, hiszen a testvéred – test és vér, mint te! Légy jó a természethez, hiszen te magad is benne élsz, és várod, hogy egész lényed Istenhez érkezzen!

Martos Levente Balázs

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (134.)

A Görögkatolikus Egyház szerkönyve „a templomi ruhák megáldási rendje” körébe sorolja „a kehelytakarók megáldása” szertartását. Fontosnak tartjuk ugyanis, hogy a környezetünk minél inkább megszentelt legyen. Ezért szenteljük meg a templomot – mint nagy, talán a legnagyobb liturgikus közeget – éppen úgy, mint a legkisebb dolgokat, akár a kehelytakarókat is.

Gyakorlatilag három ilyen – ebbe a csoportba tartozó – liturgikus ruha, vagyis textília létezik: a tényleges kehelytakaró, az ennél kisebb diszkoszta-karó, illetve a nagy kehelytakaró. Az előbbi kettő hasonlít egymásra. Keményített, négyzet alakú tábla a közepük, mégpedig a megfelelő liturgikus színben készítik. Négy oldalról lelógó „fülük” van. A kehelytakaróé kissé hosszabb, mint a diszkoszta-karóé. Tehát nem ugyanolyan, mint amit a római katolikusok használnak. A nagy kehelytakarónak nincs keményített része, s jóval nagyobb az előbbi kettőnél. Természetesen ezt is az adott liturgikus színben készítik.

Mivel a Szent Liturgia végzése folyamán először az előkészületi szertartásban használja a pap a kehelytakarókat, szimbolikájuk a megváltás kezdetéhez kötődik, a betlehemi eseményekhez (a kehelytörővel együtt, amit külön nem áldunk meg). Ahogyan ott körülvették Jézus testét, itt most úgy borítják le és veszik körbe a felajánlásra kerülő kenyeret a diszkoszton, valamint a bort a kehelyben. A nagy takaró pedig mindkettőt együttesen borítja be.

Amikor a pap megáldja a kehelytakarókat, akkor az imádság már a teljességre irá-

»Ki vilárossággal mint köntőssel vagy körülvéve, ki beborítod felhőkkel az eget, és befödöd vizekkel annak felső részeit.«
A zsoltáros számára az egész világmindenség Isten dicsőségét hirdeti

nyul. A „Könyörögjünk az Úrhoz” felszólítás és az „Uram, irgalmazz” válasz után következik az áldó és megszentelő imádság. Bár önálló zsoltárt nem imádkozunk a szertartás elején, mégis zsoltáridézzel kezdődik az ima. Mégpedig azzal a zsoltárverssel, ami nagyon ismerős a görögkatolikus hívek számára, mert a vecsernye elején naponta imádkozzuk: „ki vilárossággal mint köntőssel vagy körülvéve, ki beborítod felhőkkel az eget, és befödöd vizekkel annak felső részeit” (Zsolt 103,2–3). A zsoltáros számára az egész világmindenség Isten dicsőségét hirdeti, s azzal ékesíti magát.

Így fordul a pap „mindenható Úristenünk” felé, majd kéri: „tekints buzgó imádságainkra, s küldd le mennyei áldásodat e kehelytakarókra, és áldd meg és szenteld meg azokat”. S itt a teljesség felidézése más irányultságot vesz. Már nem a betlehemi eseményről szól, hanem az áldozatról; Krisztus kereszttáldozata jelenik meg benne. Ezért kéri a pap az imádságban az Úristentől az áldást: hogy a kehelytakarók méltóvá legyenek Krisztus „szent teste és vére isteni titkainak befödésére”. Az előkészületben még csak az adományokat fedi be, aztán pedig majd a Szentséget.

A szertartás legutolsó része így áll a szerkönyvben: az áldozópap a takarókat „szentelt vízzel meghinti, mondván: Megszenteltemek eme kehelytakarók a Szentlélek malasztja és e szentelt vízzel való meghintés által az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében. Ámen”. A szöveg passzív formájában itt is látható az, hogy pap csupán eszközként működik a szentelésnél, mert Isten az, aki az áldást adja.

Ivancsó István

LITURGIÁKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (160/3.)

Amennyiben úrnapiját csü-törtökön ünnepeljük, úgy a kiegészítő zsoltárokat énekeljük a délelőtti, a délből mondott és a délutáni imaóra során is. A délelőtti imaóra második zsoltára a 121. (120.). E zsoltár a második felmeneteli, avagy zarándokének. Szerkezeti sajátossága, hogy a szólista, illetve szólisták énekére válaszol az ünneplő közösség, tehát rezponzorialis énekről beszélünk. Míg a 120. (119.) zsoltár köszöntő, addig ez az ének nagy valószínűséggel a templomtól való búcsúzás zsoltára, és jelenlegi formáját a fogság utáni időben nyerte el. Elképzelhető, hogy zsoltárunk eredendően a család zarándokéneke, mintegy az apa és fiai közötti párbeszéd jellegű imádság volt.

A zsoltáros a pap áldását követően – Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged, ragyogtassa rád arcát az Úr és kegyelmezzen néked, fordítsa feléd arcát az Úr s adjon békét tenéked! (Szám 6,24–26) – annak tudat-

tában indul útnak, hogy a júdeai hegyvidéken (az élet viszontagságai) veszély leselkedik rá, ezért is bízza életét a teremtő, gondviselő és oltalmazó Úrra (vö. Ter 28,15). Az Úr a zarándok számára olyan, mint a hegy, a veszélyek pedig olyanok, mint az ingat talaj, amely bizonyos szempontból az alvilág jelképe (a halálos veszedelmek). A Templom-hegyről lejövet éppen ez a kép ad erőt a zarándoknak (vö. Zsolt 48; 87). A veszély lehet vadállat, de lehetnek útonálló (vö. Lk 10,30), illetve azok a magaslatok, ahol idegen isteneknek állítottak oltárokat; ugyanígy az életet veszélyeztető tényezők között említi a perzselő napot (vö. 2Kor 4,19), illetve a holdat – idegen kultuszok képviselői –, amelyek a korabeli felfogás szerint káros hatással tudtak lenni az ember elméjére.

Az Úr nem marad néma (vö. 1Kor 19,27), ő népeinek pásztora (vö. Zsolt 23; 80,2; MTörv 32,10; 1Pét 2,25). A

zsoltáros valódi zarándok, úton lévő ember (homo viator), de vándorlása során soha sincs egyedül, a Pásztor az, aki vezeti: „Az én juhaim hallgatnak szavamra; én ismerem őket, ők pedig követnek engem, és én örök életet adok nekik” (Jn 10,27b–28; Jel 7,16). A Pásztor nemcsak vezeti, hanem táplálja is: „Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm, zöldellő legelőkön adott nekem helyet, csöndes vizekhez vezetett engem. Felüdítette lelkemet, és az igazság ösvényein vezetett az ő nevéért. Járjak bár a halál árnyékában, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy. Vessződ és pásztorbotod megvigasztalt engem. Asztalt terítettél számomra azok előtt, akik szorongatnak engem; olajjal kentek meg fejemet, és kelyhem csordultig töltötted.” (Zsolt 23,1b–5)

Pásztorunk maga az angyali kenyér, a cibus viatorum.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Hedvig

Július 18.

Nagy Lajos magyar és lengyel király, valamint Erzsébet boszniai hercegnő harmadik gyermeke volt. Egy szerződés értelmében, amelyet apja Lipót ausztriai herceggel kötött, Lipót fia, Vilmos hitvesének szánták. A négyéves Hedvig és a nyolcéves Vilmos között 1378-ban, Haimburgban házassági szerződés jött létre, majd együtt nevelték őket Bécsben.

Amikor hatéves lett, Magyarországra vitték. Apja magyar királynőnek szánta, de az uralkodó halála után az özvegy, Erzsébet és a nemesek az idősebb leányt, Máriát ültették a magyar, Hedviget pedig a lengyel trónra. Hedvig 1384-ben érkezett Krakkóba, és október 15-én, védőszentje, Sziléziai Szent Hedvig ünnepén koronázták meg. A lengyelek azonban, akik Hedviget királynőjükké választották, Vilmost nem akarták a trónon látni. Ezért amikor Jagelló László követeket küldött, hogy megkérje Hedvig kezét, a lengyelek szívesen fogadták, és meghallgatták kérését, főként, mert ígéretet tett, hogy vele együtt az egész litván nép megkeresztelkedik, és egyesül Lengyelországgal.

A Habsburgok azzal válaszoltak a lengyel tervre, hogy Krakkóba küldték Vilmost, aki be akart törni Wawel várába. A Haimburgban megkötött házassági szerződés ugyanis jogilag



nem kívánt meg újabb házasságkötést, a fiataloknak csupán meg kellett volna erősíteniük. A lengyelek azonban kiűzték Vilmost az országból.

Hedvig először tiltakozott az új házasság ellen, végül azonban mégis beleegyezését adta, mert Isten akaratát látta benne. László 1386-ban érkezett Krakkóba, s három nap múlva testvéreivel és kíséretével együtt megkeresztelkedett. Megtartották az esküvőt. A Szentszék kimondta Vilmostal kötött házasságának érvénytelenségét. VI. Orbán pápa szívesen kapcsolatot tartott fenn a királyi párral, utóda, IX. Bonifác pedig keresztapja lett gyermeküknek.

Hedvig szívén viselte a betegek, árvák, szegények, elesettek sorsát. Gyakran látogatta a kórházakat és ápolta a betegeket. Sokat tett a parasztság nyomorának enyhítéséért. A litván nép megtérésének pártfogója volt: a szelíd meggyőzés pártján állt. Szorgalmazta, hogy a még zavarogók, áttérni nem akarók javait ne vegyék el. Ha visszaadtuk is adtuk javaikat, ki fogja visszaadni elsírt könnyeiket? – mondta. Prágában kollégiumot hozott létre a litván papság számára, Krakkóban pedig megalapította a teológiai fakultást. Lánya szülesekor halt meg.

L. K.

JÚLIUS 16., ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP (Kármel-hegyi Boldogasszony, Valter) – Iz 55,10–11 (Az eső megöntözi a földet, és termővé teszi.) – Róm 8,18–23 (A természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását.) – Mt 13,1–23 vagy Mt 13,1–9 (Kiment a magvető vetni.) – Zsolozsma: III. zsoltárhét – Énekrend: Ho 222 – ÉE 591, Ho 222 – ÉE 144, Ho 127 – ÉE 596, Ho 273 – ÉE 361.
JÚLIUS 17., HÉTFŐ – Szent Zoárd–András és Benedek remeték emléknapja (Endre, Elek, Sarolta) – Kiv 1,8–14,22 – Mt 10,34–11,1.
JÚLIUS 18., KEDD – Szent Hedvig királyné emléknapja (Frigyes, Arnold, Milán) – Kiv 2,1–15a – Mt 11,20–24.
JÚLIUS 19., SZERDA (Emília, Arany, Stella, Arzen) – Kiv 3,1–6,9–12 – Mt 11,25–27.

A hét liturgiája

A év

3,1–4a vagy 2Kor 5,14–17 – Jn 20,11–18.

JÚLIUS 23., ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP (Szent Brigitta szerzetesnő, Lenke) – Bölcs 12,13,16–19 (Isten alkalmat ad a bűnök megbánására.) – Róm 8,26–27 (A Szentlélek könyörög bennünk, emberi szóval ki nem fejezhető fohászkodással.) – Mt 13,24–43 vagy Mt 13,24–30 (A jók és a rosszak széttörlése az ítélet napján következik be.) – Zsolozsma: IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 591, Ho 223 – ÉE 147, Ho 127 – ÉE 596, Ho 191 – ÉE 219.

JÚLIUS 20., CSÜTÖRTÖK – Szent Apollinarius püspök és vértanú emléknapja (Illés, Margarita, Marina) – Kiv 3,13–20 – Mt 11,28–30.
JÚLIUS 21., PÉNTEK – Brindisi Szent Lőrinc áldozópap és egyháztanító emléknapja (Dániel, Daniella) – Kiv 11,10 – 12,14 – Mt 12,1–8.
JÚLIUS 22., SZOMBAT – SZENT MÁRIA MAGDOLNA ÜNNEPE (Magdaléna) – Én

A remény hangjai

Homa Ildikó SSS nővér a Szociális Testvérek Társasága romániai kerületének történetéről

(Folytatás az 1. oldalról)

A Notre Dame- iskolanővérek fogadták be őket. Rá két évre, 1923 szeptemberében áldották meg azt a temesvári kis házat, amit Fészeknek nevezünk: onnan indult Romániában a Szociális Testvérek Társasága. Ez a kis ház ma már nincs meg, a helyére plébániaépületet emeltek. A telek végében volt az iskola, ahova jártam, ám számomra csak 1992 körül derült ki, hogy ott éltek az első szociális testvérek.

– Milyen szolgálatot végeztek a Fészekben?

– Az első években, 1921 és 1923 között kegytárgykereskedelemmel foglalkoztak, megszervezték a szociális csoportokat, valamint tanfolyamokat, lelki gyakorlatokat tartottak. Annak ellenére, hogy nagy szegénységben éltek, sok lány kérte a felvételt. Az első noviciátus Dettán volt. Az ekkor készült fotókon látható, hogy még a kék fátyolos nővérruhát viselik a testvérek.

– Hogyan változott meg Romániában a közösség helyzete, amikor Slachta Margit néhány társával kivált a Szociális Missziótársulattól, és megalapította a társaságot?

– 1923-ban, mivel az országhatáron a történelmi viszontagságok miatt nem lehetett átjárni, Augusztina testvér megüzente Margit testvért, hogy „szellemben, irányzatban, szeretetben egyek vagyunk veletek”. Ezzel kijelentette, hogy szeretnének csatlakozni, hiszen annak idején Augusztina testvér is arra a lelkiességre, modernsége tette fogadalmat, amelyre Margit testvér. Augusztina testvér bejelentette a temesvári püspöknek, hogy a közösségnek új szabályzata lesz, de ő nem örvendett ennek. Az irattári anyagokból tudjuk, hogy egészen 1928-ig a temesvári testvéreknek a kék fátyolt kellett hordaniuk, hogy ne tévesszék meg az embereket az új ruhában. Margit testvér egyik leveléből derült ki számomra, hogy igyekeztek minél világosabb kék fátyolt hordani, amely a napsütéstől könnyen elszürkül. A ruha színének kérdését az erdélyi egyházmegyébe való átkerülés is megoldotta; 1926-ban a társaság központja Kolozsvár lett.

– A második világháború előtt mennyire volt jellemző a romániai kerületben a magyarországihoz hasonló mozgalmi, szociális, közéleti tevékenység?

– Közéleti tevékenység Romániában nem volt lehetséges. Szociális kurzusokat és lelki gyakorlatokat tartottak a testvérek, megszervezték a falumissziót, a liturgikus misszióban is részt vettek: kegytárgyakat, lelki könyveket terjesztettek a magyarországi Szentlélek Szövetséggel együttműködve.

Az ínség hívta létre a szolgálatokat. Már 1923 nyarán Nagyváradra hívták a testvéreket, ahol rajid bíztak egy idősek otthonát, majd egy bentlakásos leányintézményt és gyermekotthont. A fiatal lányokat motiválta a szociális tevékenység, sokan léptek be. A nagyváradi papnevelő intézet egyik szárnyában alakították ki számukra a noviciátust.

1926-ban Kolozsváron különleges vállalkozásba kezdtek a testvérek: a Római Katolikus Státus egyik szállodaépületét bére vették, és továbbra is hotelként működtették. Úgy is hívták, hogy „a szent csárda”. A testvérek nem fogadtak el borraivalót, s

a főszakácson és a portáson kívül nem volt más férfi dolgozó. Egy kolozsvári özvegyasszony vezette a hotelt, aki a férje halála után belépett a társaságba. Augusztina testvért sokan „szent fantasztának” tartották, amiért hotelt üzemeltetett, ám a vállalkozás olyan sikeres volt, hogy a



gyonukat, amiből napjainkig nagyon keveset kaptak vissza. A testvérek többsége Kolozsváron volt, amikor egyik éjjel megállt a házuk előtt egy nagy ponyváskocsi. Mindenkit fellestéltek, nem vihettek magukkal semmit... Kolozsvár mellé szállították őket, ahová a többi szerzetest is.

radni a hitben és a nemzettudatban. A kommunista időszakban is ott éltek, ameddig a hetvenes évekbeli nagy földrengésben tönkre nem ment a bukaresti lakás. Az illegalitás alatt Márton Áron püspök a gyulafehérvári püspökségre hívta szolgálói a testvéreket. Czimbalmos Julianna

– A mostani időszakban mi jellemző a romániai kerületben a szociális testvérek lelkiességére? Különbözik a magyarországitól?

– Szerke a világon igyekszünk egységben lenni annak ellenére, hogy kerületekre vagyunk osztva. Az egyik évben ez volt a társaságunk mottója: „Egy test, egy kenyér, egy lélek vagyunk.” Ennek szellemében is, a lelkiességünk mindenhol ugyanaz, de a tudatosított ínségek és a lehetőségek függvényében más és más a szolgálatunk. Mi Romániában kétszeres kisebbségben élünk: nemcsak más nyelvi közegben, hanem vallási kisebbségben is, mert a katolikusok száma elenyésző az ortodoxokéhoz képest. Az erőnket így a saját kulturális és nemzeti közegünkre koncentrálnak, ugyanakkor igyekszünk megszólítani mindenkit. En például a Romániai Rendfőnöki Konferencián dolgozom már húsz éve, a román ajkú és a más nemzetiségű missziós nővéreket szolgálom. A közösségünk igyekszik felkarolni az „árva” ügyeket, azokat, amelyeket mások nem.

– Milyen célokat szeretnének elérni Romániában?

– Kétévente a kerületi gyűléseinken arra a kérdésre is keressük a választ, hogy helyi szinten mire hív minket a Jóisten. Az utóbbi húszhuszonöt évben nagyjából négy irányelv körvonalazódott. Az első a közösségformálás: családok közösségeket, egyetemi hallgatókból, gyerekekből álló közösségeket építünk. A második a szemléletformálás. Mivel annyi ideológia türemkedik be az egyházi gondolkodásba is, fel kell hívni a figyelmet arra, hogy fontos megvizsgálni, ezek valóban a Lélek hangjai-e. A harmadik irányvonalat így fogalmazhatjuk meg: „a világ útőerén tartjuk az újjunkat”, azaz lépést tartunk a társadalmi változásokkal, hogy azon a nyelven tudjuk megszólítani az embereket, amelyet értenek. A negyedik, egyúttal legfontosabb törekvésünk pedig a mai posztkovid társadalomban az, hogy a remény hangjai legyenek a sápitó hangok között. Magyar betegség a panaszkodás. Székelyföldön is nagyon magas az öngyilkosságok aránya, ami a reménytelenség jele. A legfontosabb küldetésünk az, hogy a remény emberei legyenek.

– A centenáriumi milyen felismerésre vezetett el?

– Az alapítástól a társaság feloszlásáig huszonhat év telt el, utána negyven évi szenvedés és rejtettség következett, majd harmincnyolc év újjáépítés. Most döbbszemtem rá, hogy az az első huszonhat év, bár háborús viszontagságok között telt, mégis olyan alap, ami az egész száz évet meghatározta, és amit a negyven éven át tartó betiltás sem tudott eltörölni. Ez csoda! Az elmúlt harmincnyolc évben azt kerestük, hogyan tudnánk itt és most ugyanabban a szellemben, ugyanazzal a tűzzel megélni az alapítási karizmát, közösségünk sajátos identitását. Most is háború dúl a közelünkben, most is jelen van a társadalomban a szociális ínség, de már nem a mi dolgunk, hogy szociális munkát tanítsunk. Margit testvér azt mondta, a szociális bajok legfőbb oka a lélek-nélküliség. Nekünk az jelenti most a szociális munkát, hogy elérjük a lelkeket.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

profitból fel tudták építeni Kolozsváron az anyaházat. Az üvegpalatónak nevezett kerületi anyaház alapkövét 1937-ben Márton Áron püspök áldotta meg, tíz évre rá a kommunisták államosították az épületet. A kolozsvári Központi Szálló írók és költők kedvenc helye volt, megfordult benne Márton Áron püspök is. Nem nevezhető kellemetlenségektől mentesnek a szállodai szolgálat, amit a testvérek szociális munkaként végeztek ott, mert nő létükre a vendéglátóiparban dolgoztak, ami abban a korban tiltott dolognak számított. A vendéglátóipari szövetség fel is szólította a Státust, hogy ne adja bérebe az épületet a testvéreknek, azok maradjanak meg inkább a „jamborkodásnál”. 1944–45-ben az oroszok minket is „felszabadítottak”, és a hotelt is „megszabadították” az értékes tárgyaktól. 1949 után sokáig Melody Szállóként működött az épület, amit nemrég megvásárolt a Sapientia Egyetem.

– A világháborúban milyen nehézségeket éltek át a testvérek?

– Nagyváradon légiriadó esetre kialakítottak két óvóhelyet. Egy alkalommal az egyikben a testvérek, a másikban az alkalmazottak tartózkodtak. Lúcia testvér átment a munkatársakhoz, hogy tartsa bennük a lelket. A számukra kialakított óvóhelyet teljesen lebombázták, a testvérek megmenekültek. Amikor a légítámadás után kimerészkedtek, és elkezdtek elhordani a törmeléket, látták, hogy mindenki meghalt, aki a másik óvóhelyen volt. Egyszer csak valaki imbolyog a kert felől... Lúcia testvér volt az! A légnymás messzire ellökte őt, nem esett bántódása. A Jóisten megvédte a testvéreket, mert segíteni kellett a szenvedő emberekben. Amikor Földváron összegyűjtötték azokat az embereket, akiket kényszerítettek a társaságba, az egyik testvér rendszeresen csempészett be nekik ételment, máskor beteg embert mentett ki szalmásszekéren.

– A háború után a megpróbáltatások ideje következett Romániában is.

– 1949-ben feloszlatták az összes szerzetesrendet, államosították a va-

Egy hónapig voltak ott élelem nélkül. Szeréna és Zita testvérek éjszaka az életük kockázatásával kiszöktek, és próbáltak ételment kérni. Szélnek eresztettek aztán mindenkit. Sokan módosabb családhoz kerültek gyerekeivel, mások plébániákra helyezkedtek el. Nem lehetett viselni többé az érmet és az egyenruhát, ami abban az időben modernnek számított: kétrészes ruha volt a Szentlélek hét ajándékát szimbolizáló hét gombbal. A testvérek azonban éltek a fogadalmukat, a lényeg ugyanaz maradt, csak a keretek változtak. Leleményesen áptolták egymással a kapcsolatot. Még a börtönben is folytatták a közösségi életet, ha egy cellába kerültek.

– Milyen vádakkal börtönözték be őket?

– Többen a békepapsággal szembeni ellenállásban vettek részt. Szeréna testvér vitte a hírt, hogy aki nem békápar, az mikor és hol mutat be szentmisét, és buzdította a híveket, hogy az ő miséjére járjanak, nála gyónjanak. Őt ezért zárták börtönbe. Bukarestből azért vitték el Hildegard, Christine és Ágota testvért, mert segítették a nunciátúra és a püspökség közötti kapcsolattartást.

Fennállásunk századik évfordulójának ünnepére készülve a Magyarországról és Amerikából érkező testvérekkel meglátogattuk a zsilávi börtönt, ahol kilenc testvérünket tartották fogva. Megdöbbszemtünk látva a szörnyű körülményeket, a nedvességet, a sötétséget. A kis zárkákba, ahol alig férmének el tízen, több tucat foglyot préseltek be. A testvéreknek ez mégis a megszentelődés helye volt. Christine testvérünk azt mondta, a börtönt úgy fogták fel, hogy nem változott semmi, csak más lakhelyük lett. Nekik akkor ott kellett szolgálniuk. A testvérek 1964-ben amnesztiával szabadultak, a legtöbbben tíz évnél többet ültek.

– Akik nem kerültek börtönbe, hogyan éltek meg ezt a korszakot?

– A kommunizmus alatt Bukarestben is voltak testvérek. Még a harmincas évek elején hívták őket oda, hogy a cselédként elhelyezkedő székely lányokat segítsék megma-

hosszú ideig vezette a püspök háztartását. Kacsó Júlia testvérünk pedig haláláig volt Márton Áront püspök gondozója.

– A Ceaușescu-érát sem lehetett könnyű átvészélni...

– Szétszóratásban és fenyegetettségben éltek a testvérek. Lídia testvérünk sokáig volt előljáró, de mivel ő is börtönviselt volt, nem mert új tagokat felvenni. A magyarországi kerületnek és főként Sztrilich Agnes testvért köszönhetjük, hogy van egy átmeneti generáció. Ő ugyanis a hetvenes években lejárt Kolozsvárra turistaként, és kirándulás címen négy-öt egyetemista lánynak lelki gyakorlatokat tartott. Így aztán be tudtak lépni a társaságba.

– A forradalom milyen változásokat hozott?

– A kilencvenes években már tudni lehetett, hogy működnek a régi „szürke nővérek”. Hozzánk is sok fiatal lépett be, mégsem volt könnyű ez az időszak, mert az elkobzott ingatlanokat nem adták vissza. Akkor indult a Segítő Mária Római Katolikus Gimnázium Csíkszeredában. A bentlakás megszervezésére odahívták a szociális testvéreket, így az első közösség ott indult a rendszerváltás után. Később Kolozsváron úgy sikerült új életet kezdeni, hogy a testvérek pályázati pénzből és a személyes örökségeiből vásároltak egy házat. Idős testvérek éltek még akkor szét-szórva Désen, Gyulafehérváron, Temesváron – aztán lassan ők elköltöztek a menyeyi hazába.

– Milyen munkakörökben dolgoznak most a Romániában élő testvérek?

– A szociális testvérek civil és egyházi munkakörökben teljesítenek szolgálatot tanárként vagy valamely segítőszakma képviselőjeként. A lét-számunkhoz képest sokféle szakmában és szolgálatban dolgozunk. Akadémikus is van közöttünk. Az egyik testvérünk sokáig a Hit és Fény közösségnek volt az országos koordinátora, de a karizmatikus mozgalomban is vannak elkötelezett testvéreink.

A gyerekek testi és lelki fejlődését szolgálva

Te Deummal és díjátadóval zárták a tanévet az egyházmegyei fenntartású oktatási intézmények Győrben

A Győri Egyházmegye oktatási intézményeinek tanév végi hálaadó szentmiséjét június 30-án tartották a győri Apor Vilmos Iskolaközpontban, Veres András megyéspüspök főcelebrálásával. Az ünnepi eseményen átadták a pedagógusok munkájának elismerésére alapított Szent Gellért-díjakat.

Veres András megyéspüspök a tanítókhöz, nevelőkhöz szóló szentbeszédében Jézus messiási küldetésének azon csodájáról elmélkedett, amikor Jézus meggyógyítja a hozzá lépő leprást betegségéből (vö. Mt 8,2). Rávilágított, hogy Jézus messiási-gyógyító küldetésének a pedagógusok tevékeny részesei lehetnek, ugyanis a tanár feladata is, hogy a gyermekek testi és főként lelki fejlődését szolgálja, és ezt egy egyházi iskolában nem téveszthetik szem elől.

A szentmisét követően az intézményvezetők ajánlása és szavazata

alapján a főpásztor átadta a Szent Gellért-díjakat, amelyben három kiváló pedagógus részesült az idei esztendőben is.

Kovács Márta az Apor Vilmos Katolikus Iskolaközpont tanítója a kezdetektől fogva. Elhivatott pedagógus, kiváló szakmai felkészültséggel. Igényesen és színvonalasan oktatja tanítványait, következetes nevelőmunkával formálja a rábízottakat. Folyamatos önképzéssel gyarapítja tudását, több mint egy évtizede nyelv- és beszédfejlesztő tevékenységet is ellát a 3-4. évfolyamos gyermekek körében. Tanulási és részképesség-zavarokkal küzdő diákoknak fejlesztő foglalkozásokat tart, készséggel karolja fel a gyengébb képességű diá-



kokat. Több évtizedes oktatásban végzett kiváló munkájáért a Szent Gellért-díj ezüst fokozatát vehette át. Stippingerné Frits Gabriella, a soproni Szent Orsolya Római Katoli-

kus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda-Bölcsőde matematika-fizika szakos gimnáziumi tanára a Szent Gellért-díj ezüst fokozatában részesült. 1996-ban került a Szent Orsolya-iskolába. Az évek során az intézmény meghatározó pedagógusává vált, akinek tanítványai szép sikereket értek el a különböző szaktárgyi versenyeken, megmérettetéseken. Elkötelezett, hívó ember, aki mind pedagógusi, mind magánéletében is egyaránt hiteles személy.

Titz Ildikó a kapuvári Páli Szent Vince Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda tanárnője zenei szolgálatáért, kiemelkedő pedagógusi tevékenységéért részesült a díj ezüst fokozatában.

Szaktanári munkáját az alaposág, az igényesség, a precizitás jellemzi. Szívesen foglalkozik a zenét kedvelő gyermekekkel, vezeti az iskola énekkarát, mely színvonalas zenei munkájának köszönhetően emeli az egyházi és világi ünnepek, műsorok, ballagások fényét. Tehetséges diákjaival évek óta részt vesz a megyei és egyházmegyei versenyeken. Közösségformáló tevékenysége példaértékű.

A Szent Gellért-díjat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alapította azzal a céllal, hogy lehetőséget teremtsen a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő munka elismerésére. A díjat elkötelezetten hitvalló életet élő, következetes, kitartó, színvonalas munkát végző személyek kaphatják, akik munkájukkal kivívták a tanulók, szülők, munkatársak egyöntetű elismerését.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Némethné Tóth Katalin

Bátorsággal, kitartással és szerénységgel

Két diakónust szenteltek pappá a szegedi dómban

Szegeden, a Magyarok Nagyasszonya-székesegyházban Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök július 1-jén, szombaton délelőtt áldozópappá szentelte Tapodi Krisztián és Aleksza János diakónusokat.



Megtelt a szegedi dóm az ünnepi szentmisére, melynek keretében a Szeged-Csanádi Egyházmegye főpásztora áldozópappá szentelte Tapodi Krisztián és Aleksza János diakónusokat.

Kiss-Rigó László püspök prédikációjában többek között arról beszélt, hogy az Egyház folyamatosan változik. Arra hívta fel a diakónusok figyelmét, hogy ez az ő papságuk idején is így lesz, és arra kérte őket, hogy bátorsággal, kitartással és szerénységgel végezzék a szolgálatukat.

Az áldozópap a Katolikus Egyházban az egyházi rend második fokozata, a püspök és a diakónus között. Az áldozópap a katolikus papoknak a szentmiséáldozat bemutatására utaló neve.

A diakónus a kereszténységben olyan ember, aki egyházi szolgálatokat teljesít. A fogalom felekezetenként eltérő tartalmú. A nagyobb keresztény egyházak, mint például a katolikusok, az ortodoxok, a skandináv evangélikusok, a metodisták és az anglikán közösségek a diakonátust szolgálati rendnek tekintik.

Aleksza János 25 éves fiatalember, Telekgerendásról származik. A papi pálya iránti elhivatottsága már gyermekkorában megfogalmazódott. Hatodik osztályban a történelemtanára megismertette veie II. János Pál pápa élettörténetét; nagyon megragadta a lengyel pápa személyisége, ahogy az emberekhez fordult. 2011-ben részt vett azon az eseményen, amikor XVI. Benedek pápa boldoggá avatta elődjét Rómában.

Szegeden, a Dugonics András Piarista Gimnáziumban tanult tovább. A gimnáziumi évek alatt egyre személyesebbé vált erősödő hite. A papság gondolata végig ott volt benne; végül 2017 húsvétján igent mondott a papi szolgálatra.

Tapodi Krisztián bordányi származású, szülei mezőgazdasággal foglalkoznak. Hármán vannak testvérek. Gyermekként keresztény nevelésben részesült, járt hittanórákra, és a családdal a szentmisékre. Jelenleg a békéscsabai közösségben dolgozik.

Forrás: Szeged-Csanádi Egyházmegye
Fotó: Gémes Sándor

Éljetek boldogan ebben az igenben!

Pappá szentelték a szalézi rend két diakónusát Szombathelyen

Székely János püspök július 1-jén a szombathelyi Szent Kvirin-templomban pappá szentelte a szalézi rend két diakónusát, Kovács Sándort és Ilodigwe Emmanuel Chekwubét.

Homíliájában Székely János szombathelyi megyéspüspök az olvasmányra utalva kiemelte: Isten belépett Jeremiás próféta életébe – úgy, hogy meghívásának Jeremiás nem tudott ellenállni. Ismerni a Biblia nyelvén egzisztenciális egységet jelent – fogalmazott a főpásztor. – Isten azt mondta: mielőtt megszületnél volna, szerettelek. Ott voltam rejtekben, talán fel sem ismertél.



Jézus a Jó Pásztor, aki megszólította a kiválasztottakat, és akik erre a hívásra boldogan igent mondtak.

A gazdag ifjú nem tudott igent mondani. Ha másként fordítjuk Márk evangéliumának e szavait, akkor nem szomorúságot fejez ki a szó, hanem azt, hogy az ifjú nem tudott igent mondani Isten ragyogó hívására – fejtette ki szentbeszédében a szombathelyi megyéspüspök. – Elfördította arcát a fénytől.

Ti tudatokat igent mondani – fordult a szentelendőkhez Székely János püspök. – Éljetek boldogan ebben az igenben! Isten terve sokak számára ti vagytok. Legyetek Krisztus szeretetének, közelségének jele a világban! Sok családnak, fiatalnak, Isten kereső embernek. Krisztus számít rátok. Legyetek az Ó világossága! – buzdította a szentelendőket a főpásztor.

Az ünnepi szentmise a szentelés szertartásával folytatódott, majd az újonnan szentelt papok újmiséis áldásával zárult.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

„Isten örömet szerzett nekem”

Örökfogadalom

a Boldogasszony Iskolánővéreknél

Örömteli eseményre gyűltek össze a Boldogasszony Iskolánővérek Magyar Tartományának tagjai július 3-án budapesti rendházuk kápolnájában, hogy együtt ünnepelhessenek Geröly Mária Sára nővérrel, aki szentmise keretében örökfogadalmat tett.



A nővérekkel együtt ünnepeltek a Boldogasszony Iskolánővérek Magyar Tartományának társult tagjai, M. Sára nővér családtagjai, barátai, munkatársai és ismerősei. Az ünnepi szentmisében a tartomány nővérei hálát adtak a hatvan, ötven, negyvenöt, negyven, harmincöt, harminc és húsz évvel ezelőtt fogadalmat tett rendtársaikért is.

A szentmise főcelebránsa Martos Levente Balázs, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke volt. Az ünnepi szentmisén koncelebrált Zsódi Viktor SchP tartományfőnök, Ruppert József SchP és Gájer László, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának tanszékvezető egyetemi tanára.

Martos Levente Balázs püspök homíliájában többek között arról beszélt: „Az Egyház számára és az Egyházban vigasztaló a nővérek jelenléte. Vigasztaló, hogy vannak, akik egymás terheit is hordozva mások számára is jelen vannak, és akik már a lényükkel kifejezik, hogy Isten országa él, és van egy másik ország is, ahová meghívottak vagyunk.”

M. Sára nővér örökfogadalmi jelmondatát a *Teremtés könyvéből* választotta: „Isten örömet szerzett nekem, s aki hallja, velem együtt örül.” (Ter 21,6) Az ószövetségi Sára mondja ezt a mondatot, miután megtapasztalta saját életében, hogy Isten számára semmi sem lehetetlen.

Forrás és fotó: Boldogasszony Iskolánővérek Magyar Tartomány



Az üdvös kijózanodásért

Teremtésvédelmi nyári egyetem a Szent II. János Pál Pápa Kutatóközpont szervezésében

(Folytatás az 1. oldalról)

A PPKE teremtésvédelmi kutatóintézete által szervezett szabadegyetemre számos tudományterületről érkeztek előadók, köztük Baritz Sarolta Laura domonkos nővér, közgazdász; Báldi András ökológus, akadémikus; Kodácsy Tamás református lelkész, teológus, programozó matematikus; Tóth Gergely közgazdász, egyetemi tanár, a KÖVET Egyesület a Fenntartható Gazdálkodásért alapítója; Úrge-Vorsatz Diána klímakutató és Dabóczi Kálmán, a Hetvenkét Tanítvány Mozgalom tagja.

A PPKE kutatóintézete együttgondolkodásra és cselekvésre hívta azokat, akiket érdekel a teremtésvédelem, amelynek középpontjában Isten, ember és a természet kapcsolata, a teremtett világ átfogó ökológiai megközelítése áll.

A résztvevők július 2-án többek között a *The Letter (A levél)* című, Ferenc pápa *Laudato si'* enciklikája nyomán készült filmet tekinthették meg a Szent István konferenciateremben, majd megvitatták a látottakat.

A szabadegyetem első tanulmányi napja Székely János



sával. „Az Egyház ismeri a Teremtő szívét, amely feltárul, megszólal a történelemben. A hit és a tudás által közelíthetjük meg a valóság teljességét.”

Székely János idézte XVI. Benedek pápát, aki kimutatta: a felvilágosult ember tulajdonképpen nem akarja megismerni a világot – amelyet nem mi, emberek alkottunk –, az objektív valóság ellen zsigeri-

jövedelemeloszlása rendkívül igazságtalan. Évente 9 millió ember hal éhen. Becslések szerint a leggazdagabb nyolc ember vagyona akkora, mint a Föld lakosságának a feléért együttvéve.

Gyakran hallani, hogy rendre az erősebb győz, s ezt bizonyítja az evolúció is, ezt kell elfogadni, csakhogy valójában az evolúció során a

alkalmazkodóképessége – tette hozzá a püspök.



Harsányi Ottó OFM az „átfogó ökológia” jegyében beszélt a teremtésvédelemről

Székely János előadása végén Ferenc pápa *Laudato si'* enciklikája alapján a teremtés egészére kiterjedő ökológiai megtérés fontosságáról beszélt, szorgalmazta teremtés-

Béres Tamás (Evangélikus Hittudományi Egyetem) a protestáns egyházak és a teremtésvédelmi szemlélet kapcsolatáról, valamint ez utóbbi teológus képviselőiről tartott

felvetett témákra fogékony hallgatóság és az előadók között.

A nyári szabadegyetem keretében még aznap a fenntarthatóságról tartott előadást Zlinszky János professzor (PPKE), az esti kerekasztal-beszélgetés pedig a hit, a természet, a politika metszéspontjait világította meg.

A következő napokban többek között a biológiai sokféleség jelentőségéről, az ökológiai megtérésről, a „Természet könyvéről”, a természeti erőforrások felhasználásáról, a Kárpát-medence ökológiai rendszeréről, a fenntarthatóság gazdaságtanáról szólnak szakmai előadások, majd kerekasztal- és műhelybeszélgetések keretében folytatták az ezekről való eszmecserét.

A nyári egyetem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Teremtésvédelmi Kutatóintézete szervezésében, a Technológiai és Ipari Minisztérium támogatásával valósult meg.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila



szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate Bizottsága elnökének előadásával kezdődött.

A püspök a hit fényében és napjaink ökológiai, társadalmi kihívásait figyelembe járta körül a teremtésvédelem jelenkori kihívásait. Sokféle motivációnk lehet az ökológiai tudatosság terén: a túlélés, a felelősség a következő nemzedékek, illetve a legsebezhetőbb társadalmi rétegek iránt; a természet, a teremtmények önértékére tekintettel. Nem lehet pusztán a hasznosság a célunk, ez torzíja emberségünket – szögezte le Székely János, többek között a boldogságkutatás eredményeire hivatkozva.

A püspök arról is beszélt, hogy a keresztény szemlélet a környezetvédelem szempontjait gazdagíthatja, az erkölcsi törvény és a teremtés biblikus alapon történő összekapcsolá-

leg lázad, csupán használni kívánja a testét, az identitását, s korlátlanul kihasználja a természetet – mindez pedig szellemi zsákutca, és sajnos efelé tart a nyugati kultúra.

Eljött az üdvös kijózanodás ideje; ezt szolgálja a kereszténység is, mint menedék, Isten népe, ahol békére lelhetünk, hiszen itt őrizzük mindazt, amit Krisztustól kaptunk: a kinyilatkoztatás teljességét, elsősorban azt, hogy a világ szeretetből lett, az ember igazi élete az önátadásban van, célja nem a mennyiségi, hanem a minőségi növekedés, s ennek legfőbb akadályja a haszonelvű gondolkodásmód.

A gazdasági működés célja a teljes ember és minden ember boldogságának szolgálata lenne. Ezzel szemben a GDP-növekedés a nagy zsebekben (a multimilliárdosok szűk körének kasszáiban) növeli a hasznót, a Föld lakosságának

fennmaradás kritériuma nem az erőszak szintje, hanem az



Ötvös Csaba az ortodox hagyományt tekintette át a teremtésvédelem szempontjából

Cél, kapcsolat, közösség

Püspöki szentmise a Máriagyúdi Ifjúsági Találkozón

Június 28. és július 2. között immár negyvenegyedik alkalommal rendezték meg a Pécsi Egyházmegye Máriagyúdi Ifjúsági Találkozóját (MIT), amelynek harmadik napján ünnepi szentmisét mutatott be Felföldi László pécsi megyéspüspök.

Közel százhetven fiatal vett részt az idei Máriagyúdi Ifjúsági Találkozón. A nagy múltú rendezvényre a Pécsi Egyházmegye több mint ötven plébániájáról érkeztek résztvevők, de azon túlról is – Sopronból, Budapestről, Miskolcra, Boldogkőváraljáról és Szegedről is.

A találkozó programját maguk a fiatalok alakítják évről évre. Jellemzően két nagy előadást hallgatnak meg a résztvevők, és van mód kisebb csoportokban vagy akár négy-szemközt megvitatni az elhangzottakat.

Idén Uzsálné Pécsi Rita neveléskutató és Bedő Imre közgazdász tartottak előadást, melyek a találkozó mottójául választott „Ki vagyok én igazán?” témát járták körül. A könnyedebb kikapcsolódásról péntek este a Kacaj zenekar gondoskodott.

A találkozóra ellátogatott Felföldi László pécsi megyéspüspök is, aki rendhagyó módon az előadásokat is meghallgatta, és arra kérte a fiatalokat, hogy az elhangzottak alapján felmerülő kérdéseiket küldjék el részére elektronikus levélben.

A harmadik napon bemutatott szentmisében a főpásztor szentbeszédében három – a találkozó témájához köthető – fogalomról szólt: a célról, a kapcsolatról és a közösségről.

A cél, amiről a megelőző napok előadásai és beszélgetései szóltak, nem a diploma vagy valamilyen munkakör, tisztség megszerzése. Ezek semmit sem érnek, ha közben elveszítjük önmagunkat, kárát valljuk emberségünknek, aminek megőrzése a legfőbb cél egyike.

A közhiedelemmel ellentétben nem a múltunk határoz meg minket, hanem a céljaink.

Ferenc pápa úgy fogalmaz: „Tűzz ki magasabb célokat!” Mindenki érzi a szívében, hogy van olyan képessége, amivel jót tehet önmagának és másoknak. Ezeket a talentumainkat kell kamatoztatnunk.

Hogyan érhetjük el céljainkat? – tette fel a kérdést a fiataloknak a püspök. Csakis kapcsolatban másokkal, közösségben. Az ember társas létre lett teremtve. Kapcsolatra Istennel, önmagával, másokkal. Jézus arra hív, hogy csapatjátékosok legyünk. Ha növekedni akarunk az életben, akkor csapatmunkában, közösségben kell továbblépnünk – mutatott rá a püspök.



A kapcsolat kiváló példa Mária látogatása Erzsébetnél. Mária csak olyan valakivel tudja megosztani a számára sem pontosan ismert jövő üzenetét, kérdéseit, akinek a szívében ugyanaz zajlik, ugyanaz az üzenet van. Igent mondott Isten szavára, de ennek következményei, jelentésének részletei még nem világosak előtte. Beszélgetni megy Erzsébethez. Ez a szintű kapcsolódás a párkapcsolatokra is vonatkozik. A hasonló felfogású emberek tudnak egymás mellett kitartani, mindent megbeszélni, a másikat megérteni.

A főpásztor beszéde második felében a fiatalok által elküldött kérdések közül válaszolt meg néhányat. Kifejtette, hogy a szentségekre való felkészítés plébániákra való áthelyezésének lényege, hogy a szentségekre készülő ott legyenek a plébánián, ott alkossanak közösséget, ott legyenek kapcsolatban egymással és egyházközösségükkel.

Ahogy az egyik fiatal megfogalmazta levelében, a plébánia olyan, mint egy „idegen nyelvű szótár”, ami segít lefordítani a világ dolgait hívő nyelvezetre, és ami az ő egyéni életében is alkalmazható a mindennapokban.

Egy másik kérdés arra vonatkozott, hogyan kell fiatalként részt venni a misszióban. Válaszában a főpásztor kifejtette, a keresztyénység megvalósításának módját azon a helyen, ahol élünk, nekünk kell megtalálni, közösségben a többi hasonlóan gondolkodó társunkkal. Építünk ott, ahol vagyunk; szolgálunk azzal, amivel rendelkezünk, ahogyan tudunk – fogalmazott a főpásztor.

Zárásként Felföldi László a találkozó egyik résztvevőjének gondolatait idézte: „Azt mondják, hogy tűzzünk ki nagy célokat, és formáljuk meg a világot. Én itt vagyok, úgy, ahogy a többi fiatal, és csak arra várok, hogy meghallják a hangomat. Mert itt vagyok, itt vagyunk és készek vagyunk önzetlenül szeretni és szolgálni.”

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye



Gyógyíthatatlan betegséggel élni

Greguss Sándor tanúságtevő filmrendezővel beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

Kapott feladatának érzi, hogy betegekhez járjon, segítsen nekik elbúcsúzni az élettől és a szeretteiktől, hogy megkönnyebbült szívvel induljanak neki az útnak. Az izomsorvadás azonban már nem engedi, hogy meglátogassa őket. Ha az otthonától távolabbra kell mennie, kerekesszékre szorul. Nehezebben is beszél. De nagyon szeret mesélni, történeteket a múltból és a jelenből, életről és halálról. És szereti hallgatni, amikor felesége, Fodor Réka, azaz Afréka missziós orvos mesél az afrikai tapasztalatairól. Másképpen, de mindketten tele vannak energiával.

Áprilisban érkezett a diagnózis: ALS. Gyógyíthatatlan betegség, nincs kiút, az izmok megállíthatatlanul sorvadnak. Olvasom a Facebook-posztjait örömről és fájdalomról. Kendőzetlenül beszél a test gyengüléséről is. Átlagosan három és fél év a túlélés, de nála nagyon gyorsan halad előre a betegség. Jóban vagyunk, mégis félve közeledem a kérdéseimmel, nem vagyok biztos benne, hogy illendő a testi leépülés folyamatáról kérdezzem, de ő kevésbé szemérmes, mint én, szívesen vállalta az interjút. Halk hangon, lassan, de a szavakat érthetően formálva beszél. Betegségről, családról, Istenről és a hozzá vezető útról.

– Hogyan éled meg a hétköznapi életben, hogy fogyatkozik a hangod?

– Többet írok. Az is kommunikáció, a világhálón szinte azonnal jönnek a visszajelzések, látom a reakciókat. Ráadásul a beszédben sok a sallang, amit leírok, az célirányosabb, és ha valami félreérthető, később is kijavíthatom. A beszédben ilyenkor már rég máshol tartunk, és lehet, hogy amit mondtam, olyan nyomot hagy a másikban, amit nem szeretnék. Nincs kész forgatókönyvem, az életünk egy nagy szöveget, amit a jelenben is folyamatosan szó a Teremtő. Mi tudjuk cselekvővé tenni a szeretetet. Most hiányzik a cselekvés. Eddig a térdem miatt a foci hiányzott. Eddig rákos voltam, a steril kórházi szobában a legnagyobb vágyam az volt, hogy az én arcomba is csapjon a havas eső. Most csak akkor tudok menni valahová, ha visznek, kerekesszékekkel tolnak a lányaim.

– Mit éreztél, amikor megtudtad a diagnózist?

– Sejtettem, már előtte elolvastam mindent erről a betegségről, és nagyon féltem tőle. Nem jó megfulladni. Ez egy gonosz betegség, mindent elvesz. Ráadásul nálam gyorsan zajlik: valószínűleg már két-három évvel ezelőtt is megvolt, csak alattomosan, sunnyogva. Nem tudtam kontrollálni a jobb lábfejem, és éreztem, hogy gondok vannak a beszédemmel, de egy balesetre fogtuk. Amikor tavaly karamboloztam, kigyulladt az autóm, a sokk akkor valószínűleg felgyorsította a folyamatot. Rögtön utána elvesztettem egy oktávót a hangomból. A diagnózis bizonyossá tette, hogy meg fogok fulladni, és előtte magatehetetlen leszek. Elképesztően nagy alázat kell ahhoz, hogy ezt egy férfi elfogadja. Nem tudok majd kiabálni, ha véccre kell mennem, pelenkázni kell... Ezeket nem akarom. A Jóistennek tetszik, ha valaki nem akarja a betegséget. Régen mindig azt mondták, fogadd el, ajánld fel... De el tudsz képzelni egy apát, aki azt mondja a rákos gyerekének, hogy ajánld fel, édesem? A Teremtő az apám, és az ő hozzáállása egyértelmű számomra.

De elolvastam *Jób könyvét* is, és tudom, hogy szabad prédák vagyunk itt a földön a gonosz számára, olyan jogosítványokat kapott felettünk, amelyek túl sok mindent engednek meg. Az Úristen rajtam segít, a gonosz meg nekem. Melyik a jobb? Kinek adom a lelkemet? A szabad akaratunk a teremtés egyik legnagyobb csodája, bármikor dönthetünk másképp. A lelki üdvömről van szó, de az ember kapaszkodik mindenbe. Biztosan vannak szentek, akiknél könnyebben megy, de nincsen szent botlás nélkül.

– Mit jelent most számodra az elfogadás?

– Nem tudom, mi a velem kapcsolatos terv. Láttam egy videófilmet, a félig béna tanítvány kérdezi Jézust, miért nem gyógyította meg. „Mert téged mindenkinél jobban

”

*Az Úristen rajtam segít,
a gonosz meg nekem.*

Melyik a jobb?

Kinek adom a lelkemet?

A szabad akaratunk

a teremtés egyik

legnagyobb csodája,

bármikor dönthetünk másképp.

A lelki üdvömről van szó,

de az ember kapaszkodik

mindenbe.

Biztosan vannak szentek,

akiknél könnyebben megy,

de nincsen szent botlás nélkül

szerelek” – mondja neki. Elmagyarázza, hogy akiket meggyógyít, azok könnyen dicsőítik őt. A tibeti lámák idős korukban leültek, és egy hét alatt elfogytak, átmeditálták az utat. Nem tudjuk, a sivatagi atyák hogyan mentek el, de valószínűleg hasonlóképpen. Nem az elfogadás a kérdés, inkább viselni kell a betegséget. Nem az Úr adja, de ha már van, akkor használja. Ez is misszió, mondhatnák nemet. De Jónás is hiába mondott nemet – ha ez a feladatom, akkor elfogadom.

– Sokan olvasnak a Facebookon. Hit, remény sugárik a szavaidból.

– Súlya van annak, amit most mondok. Ha én beszélek a cselekvésről, a szeretetről, a boldogságról ebben az állapotban, akkor abból az derül ki, hogy nincs apelláta, Jézus szavait úgy kell értelmezni, ahogy az evangéliumban vannak. Az „akkor” most van. Nem vagyunk képesek úgy cselekedni, ahogy Jézus kérte tőlünk, de nem ez a baj, hanem az, hogy nem is tartjuk fontosnak. Nem mondhatjuk, hogy nekünk másképp kell megoldanunk. Persze annyi út van, ahány ember, de az egyik út sem széles és kitaposott. Én az elnyert feladatomban – a betegek kísérelésében – oda-vissza járok, embereket viszek az Úr elé. Mondhatnám, hogy ismerem az utat, de mindegyik út más, nincsenek szabályok. Az utolsó tíz méter a legnehezebb, ott sivatag van, azon kell átlábalni, és ez nehéz, ott már csak integetni tudok a haldoklóknak, és imádkozni, hogy eljussanak a mennyország kapujáig.

– Te magad hogyan készülsz erre az útra?



– Várom. Nem úgy van, hogy jönnek a nagy könyvekkel, és kimondják az ítéletet, az János története. Te ítéled meg saját magad. Nem lehet másképp, mint ahogy igaz. Várom, de félelmetes. Sok mindent hordozunk, amit nem kellene. Jézus nekem azt mondja, hogy a legnagyobb bűn a bűntudat, mert azzal mindent elpusztítunk magunk körül. A bűnbánat felszabadít. Bűntudatban élni pokoli, az ember cipeli mindenhol a bűneit. Sokat imádkozom, mint korábban is, már reggel egy órát. Itt vannak az asztalon az ikonok Međugorjéból, Taizéból... A gyónás is fontos, és mindennap magamhoz veszem az Eucharisziát.

– Soha nem kísért meg a kétség?

– De igen. A gyógyulásom előtt is hittem, de másképp. Mióta meggyógyultam, nem telt el úgy nap, hogy a saját gondolataimra ne feleltem volna: „Távozz tőlem, sátán!” Ilyenkor elmúlnak a kételyek, amelyek fájnak, jobb elzavarni őket. Az egészséges ember kételyei még veszélyesebbek. Gyönyörű istenközelségeket láttam nagyon csúnya betegségekben, találkoztam családokkal, amelyek elvesztették a gyerekeiket nagy szenvedések közt, és közelebb kerültek Istenhez. Úgy érzem, kivételezett vagyok: kivett az Úristen abból a nagy kátyvaszból, amelyben én is éltem, mint sokan. Idetett, és erős lettem. Nem mondta meg, hogy mi a feladatom, hanem elkezdtek hívni az embereket. Nem én találtam ki, hogy betegekhez járjak elkísérni őket az úton. Amikor találkozom velük, olyankor az egész család ott van. El kell jutni odáig, hogy mindenki elhiggye, a bűnei meg vannak bocsátva, és mindenki képes legyen megbocsátani. A Szentlelket viszem, hívom el közéjük, hiszen Jézus azt mondta: „Nélkülem semmi nem tehetek.”

– A betegséget a maga valóságában mutatod meg az írásaidban. Nem félsz feltárni a gyengeségedet?

– Nem. Régen nem mutattam meg. Mindenre konkrét választ adtam, nem ismertem fel, hogy van, amihez nem értek. Ma már egyre gyakrabban mondom, hogy nem tudom. Van egy írásom: egy ember levét mindent, mert nem szereti már, hogy pirosnak, sárgának vagy kéken látják, és amikor meztelen, akkor pedig elzavarják azzal, hogy szemérmetlen. Nehéz felismertetni, amik valójában vagyunk. Ezen az úton magunk számára is ismerőssé tesszük a lényegi magunkat. Ami-

kor szerepeket játszunk – és ebben a férfiak rosszabbak –, akkor többet mutatunk, mint amik vagyunk. Ha hajlandók vagyunk magunkba tekinteni, észrevesszük, hogy már semmi sem igaz, kell ez a nagy beismerés az igazi megteréshez. Szinte mindenki eljut eddig a negatív pontig, hogy semmi sem igaz, héjról héjra levetközhetjük a hamis rétegeket. De ebbe bele lehet bolondulni: hogy a rengeteg munka, szándék mind hiábavaló volt, mert nem az vagyok, akinek gondoltam magam. Hogyan jutunk el a bennünk lévő gyermeki lényhez szakállasan, százharminc kilósan, elhanyagoltan vagy öltönyösen? Be kell ismernie az embernek, hogy hamis lény, fel kell fedeznie saját magát. Jézus kiváló partner ebben. A rendszerváltásnál hány élet ment tönkre, akik

lettem. A legfőbb iskolába járnak most, velem együtt. Legyünk boldogok. Ma egyedül mosakodtam meg, öltöztem fel, de meddig lesz így? Már két kéz kell ahhoz, hogy meg tudjam mosni a fogam. Teszik a tenivalójukat. Van rajtam egy óra, ha elesek, felhívja Annát. Ha félrenyellek, Kinga megtanulta, hogy teljes erejéből gyomorszájon kell vágnia, és megtanítottam neki a Heimlich-fogást is. Ha leejtek valamit, nem tudok lehajolni érte, nekik kell felvenniük. De én makacs vagyok és megpróbálom. Nemrég úgy estem el, hogy nem volt itthon senki. Kinga érkezett meg először egy gyönyörű barátnőjével, akit nem ismertem. Rám nyitották az ajtót, amikor hazértek. Integtettem nekik, majd megkértem őket, hogy segítsenek fel. Akkor betoppant Anna is, aki végül felállított. Ilyenkor sokat nevetünk is. Ma nem tudtam felülni az ágyból. Ettől bepánikolok: „Uram, ez még korai, beszéljünk meg!” – mondom neki.

– Egyszer már búcsúztak tőled...

– Nincsenek kétségbe esve, mert amikor rákos voltam, már túljutottak ezen az érzésen. Látták, hogy meg tudok gyógyulni, és ez a remény ott van bennük. Most látják, hogy fogyok, semmi sem az elvárásaik szerint történik... Februárban lennék hetvenéves, és az eddig életemet gyönyörű, teljes életnek látom. Ha most véget érne, nem tiltakoznék, mint hét évvel ezelőtt, amikor arra gondoltam, hogy nem csináltam meg, amire születtem. Akkor kaptam az Úrtól egy sallert, és a helyemre billentem. Napi kapcsolatban vagyok a halállal. Kinga elmondta, azt akarja, hogy még sokáig éljek. Ugyanakkor rengeteget nevetünk. A szerencsétlen beszédem is nevetséges néha, olykor úgy beszélek, mint aki totál részeg, és ez mókás. Már csak hatvanöt kiló vagyok, tíz kilónyi izom tűnt el rólam. Amikor patogást hallok a kezemből, a lábamból, tudom, hogy ilyenkor elhal egy darabka izomszövet.

– Nagy életerő van benned. Mik a terveid a következő időszakra?

– Jövő héten megyünk Andalúziába három hétre. Még a gyerekek előtt Rékával voltunk ott, barátoknál laktunk, bejártuk az egész vidéket. Szeretnénk megmutatni a gyerekeinknek. Persze, kell majd egy könnyű kerekesszék...

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Fodor Réka

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanért életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmúlt 65 éves, és szeretne élete végéig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

ÁLLÁS

TAKARÍTÓ MUNKATÁRSAT KERESÜNK. Egy fő heti 40 órában, naponta 6-14 óráig dolgozó, és egy fő heti 20 órában, naponta 6-10 óráig dolgozó takarító munkatársat keresünk. Feladata: a Katolikus Egyházhöz tartozó irodaház takarítása Budapest VI. kerületében. Elvárások: legalább általános iskolai végzettség, megbízhatóság, pontosság, büntetlen előélet. A munkakör betöltésének dátuma: 2023. szeptember 1. Jelentkezni emailben a gazdasagi@katped.hu címen lehet, a személyes beszélgetésekre augusztus 2-4. között kerül sor. A jelentkezésnek az alábbiakat kell tartalmaznia: önéletrajz; referenciaszemély megjelölése (név, email vagy telefon). Referenciaszemély lehet például plébános, egyházi közösség, korábbi munkáltató.

INGATLAN

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapesten, a II. kerületi Ali utcában, kertés téglaház 1. emeletén egy 56 nm-es, másfél szobás, frissen festett és mázolt, félig bútorozott, gázfűtéses, panorámás lakás egy vagy két nem dohányzó személynek. Hűtő-fűtő klíma, internet és kábeltelevé bevezetve. Jó tömegközlekedés, csendes környezet. A közös költség 12 ezer Ft/hó. Kéthavi kaució szükséges, kisállat nem hozható. Bérleti díj: 220 ezer Ft/hó. Érdeklődni lehet: 06/30-975-1697

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

ELTARTÁS

HÁZVEZETŐI MUNKÁT vagy besegítést vállal leinformálható, gyakorlott hölgy, illetve gondozást, eltartási szerződést kötne idős személlyel otthonában, plébánosi ajánlással. Pécs, Budapest, Debrecen és más város is lehet. T.: 06/30-519-0885

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házról is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.
A szerkesztőség

IMAÓRA

Kútvyögyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órákor szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órákor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órákor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órákor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriiplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportok bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: augusztus 7., szeptember 6., október 6., november 6., december 6. (6 órákor). A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órákor élőben közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egrí bazilikából a Szent István Rádió.

„Jót s jól!” – MISSZIÓ TOURS

Magyarok zarándoklata Máriacellbe

'23. október 6-7.

Lelkivezető: **Barkó Ágoston** bencés szerzetes, tanár
Részvételi díj: 59 900 Ft/főtől

Szentföldi ősz, zarándoklat Jézus nyomában

'23. október 13-19.

Lelkivezetők: **Tóth Attila** atya és **Lendvai Zoltán János** plébános, a „gördeszkák pap”
Részvételi díj: 564 900 Ft/főtől

Zarándoklat Rómába és a Vatikánba

'23. november 4-8.

Lelkivezető: **Tamás Barna** atya
Részvételi díj: 259 900 Ft/főtől

Fatima, portugál körút és Santiago de Compostela

'23. november 13-20.

Lelkivezető: **Oláh Dénes** atya
Részvételi díj: 394 900 Ft/főtől

Szeretettel várjuk!

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016
www.missziotours.hu www.misszioutazas.hu
Engedélyszám: U-000829



Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap
Üzletág, előfizethető a kiadónál,
a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. JÚLIUS 10.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gáts Judit,
Horogszegi-Lenhardt Enikő, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos,
Náduyvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István,
Thullner Szusanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Kodtiek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap,

házassági évforduló alkalmából,

küldje el gratulációját gyermek születéséhez,

sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települést, ahol él

az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet,

melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni,
a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

TRADICIONÁLIS
HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu



Cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.

Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161

Tel.: +36 28 360 170

E-mail:

gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

képzés. Ezt követik a helyi, intézményekhez kötődő alkal-
mak a lelkigondozók vezetésével. A képzés ingyenes, el-
végzése nem kötelez az önkéntességre egyik fél részéről
sem. Jelentkezés feltételei: betöltött 18. életév; pszichés al-
kalmasság (nincs pszichés rendellenesség, nem áll pszi-
chiátriai kezelés alatt); elkötelezettség a Katolikus Egyház
tanítása mellett; önéletrajz; rövid motivációs levél. Jelent-
kezni ezekkel a dokumentumokkal együtt lehet, levélben:
Váci Egyházmegye Kórházlelkésszi Szolgálat – 2600 Vác,
Pf. 167., e-mailben: korhazlelkesz@vaciegyhazmegye.hu.
A jelentkezésben kérjük feltüntetni, hogy a Váci Egyházmegye
területén lévő mely kórházban szeretne gyakorlatot tel-
jesíteni. A képzés elvégzése után oklevelet állítunk ki. Je-
lentkezési határidő: 2023. augusztus 31.

IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLAT

Tokaj-Máriapócs útvonalon ifjúsági zarándoklatot szer-
veznek július 20–22., csütörtök-szombat között. Korhatár:
22–35 év. Regisztráció: ifjusagizarandoklat.hu

KOMMUNIKÁCIÓS KÉPZÉS

„Újságírás a XXI. században” címmel kommunikációs
képzést indít a Faludi Ferenc Jezsuita Akadémia a jezsuiták
központjában, a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Ho-
ránszky utca 20.) azoknak, akik el szeretnék sajátítani a
kommunikáció, az újságírás és az internetes sajtó alapjait,
a szakma jeleseitől szeretnének tanulni, mindezt a jezsuita
igényesség és szellemiség jegyében. A képzés 20 alkalmat
foglalt magában, hetente 90 perces órákkal, ezen belül négy
klubesttel, melyek során lehetőség nyílik az addig tanultak
átbeszélésére. Bővebb információ: <https://ffja.hu/kepzes/>

TOVÁBBKÉPZÉS

A Veszprémi Érseki Főiskola a 2023-as akadémiai év-
ben is gazdag tanulmányi kínálatot várja a hitéleti szakirányú
továbbképzések és kurzusok iránt érdeklődőket, akik a
Testteológia; az Élethigiénia és spiritualitás; valamint az
Egyházi közösségszervezés, közösségfejlesztés, közösség-
vezetés szakokra jelentkezhetnek, 2023. szeptember 4-ig.
A képzésben való részvételhez alapképzésben szerzett
végzettség szükséges hitéleti, pedagógusképzési, bölcsé-
szettudomány vagy orvos- és egészségtudomány képzési
területen.

A Főiskolán működő Teológiai Akadémia az olyan érdek-
lődőknek is lehetőséget nyújt a továbbképzések kurzusain
való részvételre, akik nem felelnek meg a bemeneti követel-
ményeknek, vagy hallgatói jogviszony létesítése nélkül is-
mernék meg a színvonalas képzések tartalmát. A jelentkezés
részletei és az egyes szakirányú továbbképzések tar-
talmáról szóló információk megtalálhatók a Főiskola honlap-
ján <https://erseki-foiskola.hu/>, kérdéseikre pedig választ kap-
hatnak a teologia@vhf.hu e-mail-címen.

**A hirdetések tartalmáért
és azok valódiságáért
a hirdető vállal felelősséget.**

MEGHÍVÓ

A Lélekhang Kórus nyári koncertje lesz a Sárospataki Bazilikában (Sárospatak, Szent Erzsébet utca 15.) július 15-én, szombaton a 18 órai szentmise után. Szeretettel várunk minden kedves látogatót, zenekedvelőt!

Egészségügyi dolgozók szentmiséje lesz július 29-én, szombaton 18 órától az óbudai főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) a Budapest-Óbudai Szent Péter és Szent Pál Főplébánia és a Curate Infirmos Közösség szervezésében. Szent Pantaleon vértanú orvos és Boldog Zdenka vértanú röntgenasszisztensnő tiszteletére. Az ünnepi mise főcelebránsa Tercsi Zoltán apát, protonotárius kánonok. Közreműködik az Imperatrix kamarakórus Srajber Zsolt és a Budavári Kamarazenekar Héja Benedek vezényletével. Orgonál Angyal Márton. Magyarországi bemutatóként elhangzik Troll *Miséje* és Cuccarini *Himnusa*, mindkettő Szent Pantaleon tiszteletére. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk.

KOLLÉGIUM

**Felvélt hirdet a soproni Szent Pál Katolikus Szakkol-
légium** (Collegium Paulinum) a Soproni Egyetem hallgatói
számára a 2023/24. tanévre. A jelentkezési határidő au-
gusztus 4. Azon diákok jelentkezését várjuk, akik nyitottak
és elkötelezettek a keresztény értékek iránt, fontosnak tart-
ják a közösségi életet, nyugodt és életvidám otthont keres-
nek a tanulmányaikhoz, szeretik a változatos kulturális pro-
gramokat, valamint a lelki építkezést. A Collegium Paulinum
a történelmi belvárosban található, huszonhat kétágyas lak-
községi (saját fürdőszoba), szintenként külön konyhá-
val, valamint kápolnával, könyvtárral és konditeremmel ren-
delkezik. A jelentkezési határideje: augusztus 4. További in-
formáció a felvétellel kapcsolatban az intézmény honlapján
olvasható <https://paulinum.hu/>.

Jelentkezés a BJHF kollégiumaiba. Három felsőoktatási
kollégiumot tart fenn a Brenner János Hittudományi Főisko-
la. Ezek közül kettő Győrött, egy pedig Budapesten találha-
tó. A főiskola vezetésére álló kollégiumokba hívó vagy
hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy
szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. A je-
lentkezési határidő: 2023. augusztus 5. Bővebb információ
és jelentkezési felület a főiskola honlapján: www.bjhf.hu

HALÁLOZÁS

A Váci Egyházmegye és a rokonság fájó szívvel, de Isten
akarátában megnyugodva tudatja, hogy Gellért Ottó
nyugalmozott lelkipásztor július 4-én, életének 74., papsá-
gának 48. évében, szentségekkel megerősítve hazatért az
Urhoz. Az elhunyt lelkipásztorát az engesztelő szentmise-
áldozatot július 19-én, szerdán 11 órákor mutatják be a má-
raverebelyi plébániatemplomban. Ezt követően a helyi te-
metőben helyezik örök nyugalomra.

**MÁRIARADNAI BÚCSÚ
DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 79.900 Ft/fő**
**OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
október 9-15. | 7 nap | 249.900 Ft/fő**
**ŐSZI ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE
október 12-14. | 3 nap | 89.900 Ft/fő**
**ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
október 23-29. | 7 nap | 299.900 Ft/fő**
**LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL
október 21-24. | 4 nap | 289.900 Ft/fő**
**SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT
december 4-10. | 7 nap | 619.900 Ft/fő**
**VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu**

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztés@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyplételes előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank)

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Bárkaként mentjük át az életet az erőszak vízözönén!

Keresztény összművészeti fesztivál a Dicsőítő Szigeten

Második alkalommal rendezték meg Szigetmonostoron a Dicsőítő Sziget elnevezésű keresztény összművészeti fesztivált, mely idén az „Isten gyermekeinek hívják minket, és azok is vagyunk” mottó jegyében ölelte fel a színes programokat június 24–25-én. A fellépők és zenei szolgálatot teljesítők felekezeti hovatartozástól függetlenül az ország számos pontjáról, sőt határon túlról is érkeztek.

Keresztelő Szent János születésének ünnepén Bőjte Csaba ferences szerzetes különleges módon nyitotta meg a szigetmonostori fesztivált: zenés rendezvény lévén – stílusosan – egy nagyszerű énekest hozott Erdély földjéről, Molnár Levente Liszt Ferenc-díjas operaénekes személyében, aki Csaba testvér köszöntő gondolatait székely dalokkal tarkította.

Csaba testvér – az Ószövettség prófétáira, valamint újszövetségi és magyar szentekre utalva – megállapította: próféták után kiált a világ. Hitünk szerint az élő Isten szólni akar hozzánk. A *Szentírás* tele van olyan személyekkel, akikkel az Isten párbeszédet kezdett. De közülük csak kevesen voltak papi rendből valók, a több mint ötezer szentünk világi emberek közül került ki. A prófétálás tehát nem csupán néhány kiválasztott ember számára fenntartott szakma, hanem mindnyájunknak szóló hivatás, amire a keresztségben meghívást kaptunk.

Sokan jártak már előttünk, minden kornak megvolt a maga prófétája. Szent László király bűnbánati szent idő hirdetésével a békeség útjára vezette a hosszú évtizedekig elenségeskedő magyar népet. Szent Ferenc – bár eleinte maga is beállt a keresztes háborúba – letette a fegyvert és templomépítésbe kezdett, miután meghallotta az Úr hangját: „Ferenc, kinek akarsz szolgálni? A háború vagy a béke Istenének?”

Lehetetlennek tűnő feladatokra indította őket az Isten. De nem kell ilyen nagy dolgokra gondolni. „Ha idősebb fejjel ott motoszkál benned, hogy tanulnál valamit, de legyintesz magadban, hogy már öreg vagy ehhez, ne tedd! A Lélek indít! Tanácskozz a plébánosoddal, imádkozz a bárányoddal, és állj neki, váltsd valóra, ami benned megfogalmazódott, amire vágyasz!”

A mi urunk, Jézus Krisztus nem arra vágyik, hogy üljünk a kispadon és drukkoljunk neki. A próféta az, aki oda mer állni a maga kicsinységével, gyengeségével Isten elé, és azt tudja mondani: Uram, itt vagyok, szólj, megteszem, amit te mondasz nekem.

Ezen a gyönyörű szigeten, itt a fesztiválon keressetek egy magányos helyet, üljete le, és elcsendesdve forduljatok Istenhez: Uram, eltelt már hús, harminc, hatvan év az életemből, mondd, mit csináljak? Hogy oldjam meg családom, városom, népem gondjait? Mit tudnék én tenni, hogy szebb legyen ez a világ? „Szíve minden szeretetével kívánom, hogy nagyon sok próféta legyen köztetek, és erre

kérem Isten áldását. Adja Isten, hogy ez a kétnapos rendezvény szépen, szentül sikerüljön, egymáshoz is, de mindenekelőtt a mi Urunk Istenünkhöz is közelebb kerüljete az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” – zárta gondolatait Bőjte Csaba.

A plébánia kertjében elsőként a felvidéki Crux együttes lépett színpadra, őket a The Sign követte, majd a budapesti Golgota Gyülekezet zenei csapata állt fel, akik korábbi tagjaikkal – a jelenleg az Egyesült Királyságban élő Dobner Illéssel és Évivel – kiegészülve dalaikkal közösen dicsőítették Istent.

A település katolikus templomában 15 órakor megkezdődött a fesztivál háttérma-



szolgálata, a 24 órás dicsőítés. Gábel Gellért, a rendezvény egyik szervezője kifejezte hálóját azoknak a zenei együtteseknek, akik a dicsőítő szolgálatban részt vállaltak, hiszen mint mondta: ez a szíve-lelke a Dicsőítő Sziget fesztiválnak.

A 24 órás dicsőítés során a zenei formációk óránként váltották egymást. Saját szerzemények és ismertebb keresztény könnyűzenei dalok egyaránt felcsendültek. Az éjjel is folyamatosan tartó zenei szolgálat bárki számára nyitott volt.

„Olyan térbe lépve, ahol három nagy művészeti irányzat is találkozik, nem lehet felkészületlenül, egyszerre csak beleszóppenni” – e gondolatot nyitotta meg Kerca Asztrik ferences szerzetes a plébánia épületének előterében berendezett, Balázs András katolikus pap alkotásaiból összeállított kiállítását. A válogatásban plakátok, absztrakt és szakrális művek egyaránt megtalálhatók.

Az első nap programját a magyar színházi, filmes és szinkron szakmák legnagyobbjainak bevonásával működő Dramatizált Biblia társulata és az Eucharistia együttes közös produkciója zárta.

Vasárnap reggel Prazsák László dicsőítését követően

Székely János szombathelyi megyéspüspök és Megyeri Jonatán rabbi kerekasztal beszélgetésével indult a nap. A beszélgetés a felekezetek, vallások, a közösségek közötti hídépítés és együttműködés jegyében zajlott.

Megyeri Jonatán elmondta: a nem hívó emberek konszenzus alapján határozzák meg, hogy mi az igaz és mi a hamis, mi helyes és mi helytelen, tehát emberek egy csoportja jelöli ki azokat a határokat, mit tart jónak, mit rossznak.

A hívó embernél azonban Isten határozza meg, hogy mi a helyes és mi nem az. Ez az igazodási pont nem változik helytől és időtől függően, elmentésben a nem hívók esetében. Az istentudat és a hit azért nagyon fontos, hogy értjük a határokat. Egy olyan társadalomban élünk a 21. században, amely a zsidó-keresztény kultúra értékrendjén alapszik. Ezek a határok kétezer éve éppen a Biblia alapján lettek kijelölve. A kereszténységnek köszönhetően a bibliai



tól, véletlenül a semmiből keletkezett. A világmindenségben túl létezik valami, ami ezt a véges, esendő, múlandó világot létrehozta. A mai tudomány nagyon közel ér ehhez a felfogáshoz, ugyanis teljes világossággal rádöbben arra, hogy az anyagvilágnak van kezdete. A Biblia embere pedig kimondja: a világnak van teremtője.

Szintén fontos közös pont zsidó testvéreinkkel, hogy személyes Istenben hiszünk, aki megpróbál velünk kapcsolatba kerülni, közelebb lépni hozzánk. Annak ellenére, hogy a teremtő Isten itt van jelen most is – ezen a reggelen, itt, Szigetmonostoron, sokkal valóságosabban, mint mi magunk –, csak akkor lehetséges az embernek megismernie a Teremtőt, ha Ő lejön a mi létszintünkre és jelet ad

az életünket ajándékká tegyük – fejezte be a beszélgetést a szombathelyi püspök.

A kerekasztal-beszélgetést követően ünnepi szentmisével folytatódott a Dicsőítő Sziget fesztivál programja, melyet Székely János megyéspüspök koncelebrált Marton Zoltán László szigetmonostori plébánossal. A szentmise kezdetén a főpásztor arra hívta a jelenlévőket, hogy „tartsuk a lelkünket Isten fényébe, hangozdjunk rá a gyönyörű mennyei harmóniakra, és engedjük be szívünkbe és családjainkba az isteni dicsőítést, hogy gyógyítsa, alakítsa a mi lelkünket és az emberiséget”.

Szentbeszédében a főpásztor a fesztivál címét alkotó két szó jelentését járta körül. A sziget kapcsán a bibliai vízözön történetére utalt, melyben a földet elárasztotta az erőszak, majd a világ rendje visszahullt a káoszba: az alsó és a felső vizek – amiket Isten

embernek egy nagyon mély döntése: nem akarja megismerni az igazságot, mert sejti, hogy ha a világba beleültetett gyönyörű isteni rendet megismerné, akkor aszerint kellene élnie.

A modern ember – lehetőleg korlátok nélkül – használni akarja a világot, a saját testét, identitását, ő akarja kitalálni az egész életet. Az özvív már akkora, hogy nincs elég homokzsák, amivel meg tudnánk állítani. Teljes kultúrákat már nem lehet ettől megóvni. Annyit tehetünk, hogy bárkát építünk, mint Noé. Bárka lehet minden hiteles keresztény család, ami kolostorhoz hasonlóan két fontos jellemzővel bír: egyszerű van fala – egy jó családi otthonban nem engedünk be akármit, csak tisztát, szent dolgokat. A kolostor másik különlegessége a középpontjában lévő templom vagy kápolna. Egy jó családi otthon szívében Isten kell hogy legyen. A család akkor kolostor, ha ehhez hasonlít: van fala és szentélye.

Székely János püspök személyes élményeit felelevenítve hangsúlyozta, hogy az ember legigazibb helye az Isten lábainál van. Amikor teljes lényünkkel leborulunk Isten előtt azért, hogy Őt hallgassuk, megismerjük és eggyé váljunk vele: ez maga a dicsőítés. Ilyenkor rátalálunk az isteni harmóniára, ekkor válik a szívünk életet átmentő bárkává, megszületik a dicsőítő sziget.

A katolikus templomban a fesztivál ideje alatt folyamatosan zajló 24 órás dicsőítés során számos hazai és határon túli csapat zenélt. A háttérma zárasaként elhangzott, hogy ugyanaz a Jézus van jelen az átlényegült kenyér színe alatt, a táncban középpontba helyeztünk. Erről szól a dicsőítő sziget. Ahogy Székely János püspök fogalmazott: egy bárka, ahova bevihetjük a kincseinket, egy bárka, ami nem elszigetel, hanem megőriz, mert tudjuk, mi érték és mi nem az.

Nádudvari Dorottya
Fotó: Dicsőítő Sziget



önmagáról. A zsidóság és a kereszténység is hisz abban, hogy ez megtörtént.

Isten a végtelen szeretet, aki kétezer éven át készítette azt, hogy az idők teljességében közénk jöjjön, emberi szóval szóljon, emberi szívvel szeressen, értünk adja önmagát, eggyé váljon velünk, átölelje a világot. Szeretetből alkotva az univerzumot – ez keresztény hitünknek a szíve. Mi, emberek arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni,

valaha szétválasztott – összekeveredtek.

Jelenlegi nyugati kultúrvesztésünk egy hatalmas vízözönhöz hasonlít, egy óriás áradat, amely mindent elsodor. A nyugati ember már kétszáz éve, a felvilágosodás óta abban a meggyőződésben él, hogy nincs igazság vagy nem megismerhető. Csak szubjektív vélemények vannak. A felvilágosodás korabeli fordulat mögött nem egy filozófiai felismerés áll, hanem a modern

HÍREK KÉPEKBEN



• Július 3-án, Szent Tamás apostol liturgikus ünnepén hat újmisési pap mutatta be Boldog Vilmos püspök tisztelőinek elsőhétfői szentmiséjét, akik a Brenner János Hittudományi Főiskolán végeztek. Az emlékmisést Gulyás Vilmos celebrálta, szónoka Vigh Balázs volt, további újmisések: Bodorkós Áron, Hencz Márton, Kirchknopf Gergely és Palatinus Kristóf.

• Fazakas Attila plébános a szeged-móravárosi Szent Kereszt Felmagasztalása-templomban július 2-án – Semmelweis Ignác születésnapján tartott magyar egészségügy napja (július 1.) alkalmából – az egészségügyi szakemberekért mutatott be szentmisét, akik közül sokan személyesen, mások a plébánia közösségi oldalán keresztül online kapcsolódtak be a liturgiába.



• A Nyíregyházi Egyházmegye közös ünnepségre és piknikre hívta a fenntartásában működő köznevelési intézmények pedagógusait Szent Péter és Pál ünnepén, június 29-én Nyíregyházára. A több mint kétszázötven pedagógus hálaadó Szent Liturgián vett részt. A szertartást Szabó Tamás pasztorális helynök vezette, az intézmények lelki igazgatóival és papjaival, Szocska A. Ábel megyéspüspök jelenlétében.



AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

ŐSZENTSÉGE FERENC PÁPA
MAGYARORSZÁGI
APOSTOLI LÁTOGATÁSÁN
ELMONDOTT BESZÉDEI
2023. április 28–30.



Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A kiadvány megvásárolható az Új Ember könyvesboltban
(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),
valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu



Fogyatékosothonból olimpiai dobogóra

Az egyesített női kosárlabdaválogatottal bronzérmeket nyert a 2023-as berlini Speciális Olimpiai Világjátékokon (június 18–25.) Györkös Annabella, a Máltai Szeretetszolgálat ivánci fogyatékosothonának lakója. A máltai intézményben derült ki, hogy az értelmi sérült lány figyelmes támogatással elképesztő eredményeket érhet el.

nál jóval magasabb szintű tevékenységre képes. A máltai intézményben például alig másfél év alatt megtanult ipari géppel varrni, díszpárnákat, takarókat, zsákokat készíteni. És nem mellesleg: válogatott kosaras lett belőle. Még hozzá speciális olimpiai bronzérmes kosaras.

Az ivánci Gondviselés Háza Fogyatékosok és Idősek Otthona a Máltai Szeretetszolgálat s egyúttal az ország egyik legnagyobb fogyatékos-

speciális, vagy egyesített, tehát épekkel közösen folytatott – versenyeinek rendszeres résztvevői, többen közülük speciális olimpikek.

A Máltai Szeretetszolgálat 2021 júliusában vette át fenntartóként az ivánci otthont, s Györkös Annabella volt az első lakó, akit már a Gondviselés Házába vettek fel. A lány rögtön csatlakozott a kosárcsapatához, pedig korábban sosem sportolt. Ehhez képest már az év őszén felfigyelt rá a magyar női egyesített válogatott kapitánya, aki meg is hívta őt a berlini speciális olimpiára készülő keretbe. Innentől nem volt megállás. 2023 nyarán Györkös Annabella hetvenhat sportolótársával együtt a Sándor-palotában tett esküt, majd – életében először külföldre – Berlinbe indult a XVI. Speciális Olimpiai Nyári Világjátékokra.

Annabella a berlini Speciális Olimpiai Nyári Világjátékokon az egyesített női kosárcsapat tíz mérkőzéséből kilencen pályára lépett. Újoncként kiváló védekezéssel és négy dobott ponttal segítette hozzá a válogatottat a fantasztikus eredményhez: a speciális olimpiai bronzérmeshez.

A lány hazatérve megindítóan mesélt az élményeiről: „Mindent megtettem, amit tudtam, a csapatért. Rengetegen szurkoltak, azt kiabálták: »Hajrá, magyarok!« Megnéztük a várost, láttuk a berlini falat, de a legjobb a csapat volt. Amikor nem ment a játék, ők vigasztaltak. A sportot biztosan folytatom, és ha lesz még lehetőségem olimpiára menni, menni fogok.”

Az ágya fölött lógó bronz medál Annabellát arra emlékezteti, milyen sokan szeretik, becsülik és büszkékké rá. Az ivánci otthon vezetője, Varga Annamária szerint a sport minden fogyatékosággal élő ember számára kivételes lehetőség, mert e területen



ők az épekhez hasonló módon bontakoztathatják ki tehetségüket és juthatnak elismeréshez.

Abban, hogy minden lakó fejlődhet és sikerélményt szerezhet a képességei és kedvtelése szerinti tevékenységben, döntő szerepe van a Máltai Szeretetszolgálatnak. „Állami intézményként szinte csak az alapfeladatok teljesítésén volt a hangsúly. A Szeretetszolgálatlalt viszont nem egyszerűen új fenntartót, de csapattársat nyertünk, aki a saját erősségekre építő programokat, az egyéni kezdeményezéseket, a lakók életének gazdagítását is ugyanúgy fontosnak tartja. Hogy egy játékos edzőtáborba mehessen, a csapat versenyekre utazhasson, aki akar, kerékpártúrán – támogató hozzáállással ezek már természetes részei a lakóink életének.”

Forrás:
Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: Kovács Bence

A Speciális Olimpia a világ legnagyobb sport-szervezete az értelmi fogyatékosággal és testi fogyatékosággal élő gyermekek és felnőttek számára, amely 172 országban ötmillió résztvevő számára biztosít egész éves edzéseket és foglalkozásokat. Évente több mint százezer eseményt rendeznek szerte a világon, a helyi versenyek mellett országos és regionális eseményeket is. A Nemzetközi Paralimpiai Bizottsághoz hasonlóan a Speciális Olimpiai Világjátékok szervezőt is elismeri a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (a Paralimpiai Játékokkal ellentétben azonban a Speciális Olimpiai Világjátékokat nem ugyanabban az évben és nem is az olimpiai játékokkal együtt tartják.)



Györkös Annabella egy gércsei családba született (Vas vármegye). Kisgyermekkorára nehéz körülmények között telt, és jelentős fejlődésbeli lemaradással is küzdött. Az értelmi sérült kislány két és fél éves korában nevelőszülőkhöz került. Sokáig nem kapott a képességeinek megfelelő oktatást, fejlesztést. Huszonegy évesen lett a Máltai Szeretetszolgálat ivánci fogyatékosothonának lakója, ahol kiderült: figyelmes támogatással Annabella a várt-

otthona. Noha csaknem ötszáz személyről gondoskodnak, a munkatársak a lakók mindennapjait minél inkább az egyéni képességekhez és szükségletekhez igazítják. Ezt szolgálja például a rehabilitációs foglalkoztatás, amelyben a lakók többféle munkát kitanulhatnak, illetve a változatos sportolási lehetőség is. Az intézményben működő Mocorgó Sportegyesület legsikeresebb szakága a kosárlabda: az ivánci kosarasok az értelmi fogyatékos sportolók –